

Stari, to je nova generacija!

Zdenko Kodrič

© Zdenko Kodrič

marec 2003

Osebe

Ženska

Moški

Marla

Majzl

Franc

Mravlja

Glavca

Mala

Manekenka

Rink

Skvot

Gniloba

Gonise

Cigo

Prdec

Opomba: V pojem moči - naj bo Boga ali Človeka - je vselej všteta tudi zmožnost koristiti in zmožnost škodovati. Moški in Ženska iz te ljubezenske igre ponazarjata prav to Nietzschejevo etično misel. Še več: epohalni načrt ženske in Moškega iz te strastne parabole je tudi model vsakega ambicioznega in ponosnega življenja.

Opozorilo: Prizorišče mora biti železno in postelja mora biti železna. Bazen, napolnjen z bistro vodo, pa mora biti sinje moder in plastičen.

1. Delna osvetlitev. V prostor se spusti ali dvigne železna konstrukcija, podobna modni tristopničasti pisti v obliki črke T, ki se zajeda v prostor za gledalce. Ob pisti kovinski sod.

2. Ko se poležeta prah in hrup, kovinsko škripanje vrat. Iz svetlobe prideta izbrano oblečena ŽENSKA in MOŠKI.

ŽENSKA: Ni mi všeč. Tu ne bom kampirala.

MOŠKI: Ko bo razsvetljeno, boš navdušena.

ŽENSKA: Ne verjamem ti.

MOŠKI: Še vedno si mi.

ŽENSKA: Nikoli zares. A kdo ve, kje sva?

MOŠKI: Nihče.

ŽENSKA: Počakaj! V nekaj sem zadela. Niti koraka ne stopim več. Greva nazaj! Prosim te!

MOŠKI: Ko bo tu luč ...

ŽENSKA: Ko bo tu luč, ko bo tu luč! Zdaj je ni, nazaj grem!

MOŠKI: Nehaj! Pridi, kaj stojiš tam!

ŽENSKA: A ti nisem rekla, da ne grem naprej. Prižgi vžigalnik, madona!

MOŠKI prižge vžigalnik. Potem popravlja baterijo in jo prižge. Luč osvetli postavo, ki se skriva in opreza hkrati, opaziti je tipa z zavihanim rokavom na levi roki, njegova nadlaht ovita s trakom.

ŽENSKA: Zdelo se mi je, da bo nekaj narobe. Uničila sem jo, poglej, totalno je scefrana, lahko jo vržem proč. Zakaj sem sploh šla s tabo! Kam me vlačiš! Pa še njeno darilo!

MOŠKI: Darilo?

ŽENSKA: Ja! Ob obletnici poroke mi jo je kupila.

MOŠKI: Kupila?

ŽENSKA: Ja! Ona! Hči! Kaj me gledaš! Ob petnajstletnici poroke! Pravo usnje! Italijanska kvaliteta! To je ... Kaj na rečem! Ne bi smela sem, razumeš!

MOŠKI: Dobila boš drugo. Daj jo sem!

ŽENSKA: Kaj drugo, kaj drugo! Nikoli ne bo ista! Že zadnjič je bilo hudo. Videla naju je. Mogoče mu je celo povedala ...

MOŠKI: Sklenila sva dober posel in se malo poveselila.

ŽENSKA: Začutila je, kaj se greva. Pri srcu me je zapeklo. Bilo je tako hudo kot takrat, ko sem ji namesto prsi dala stekleničko. Počutila sem se kot zločinka.

MOŠKI: Pretiravaš.

ŽENSKA: Ne bom mogla večno skrivati.

MOŠKI: Jaz tudi ne, ampak potrpiva še malo.

ŽENSKA: Preveč trpim. Ne morem več naprej. Kje sva pravzaprav, kakšen prostor je to?

MOŠKI: Zapuščena tovarna. Tu sem nekoč začel ... A boš? Ponudi priročno stekleničko.

ŽENSKA: Mafijski posel? Izpije požirek, se polije.

MOŠKI: Ne, ne, kje pa! Legalno. Vse pošteno. Tukaj bom odprl ...

ŽENSKA: Odprl? Ti?

MOŠKI: Ne, ne. Oprosti, ti boš odprla najin servis.

ŽENSKA: Pridi sem. Objemi me. Kdaj bo luč?

MOŠKI: Kmalu pridejo mojstri.

ŽENSKA: Zakaj si ugasnil?

MOŠKI: Nisem, ne dela več, crknila je.

ŽENSKA: Greva. Zebe me. Počasi, pazi, spet bom kam zapela!

MOŠKI: A ni ta prostor fantastičen!

ŽENSKA: Ne vem. Tema je. In prah! Čuden občutek me navdaja.

MOŠKI: Če sem rekel, da je prostor fantastičen, pomeni, da je v redu. Ko bom našel stikalo za luč, ko bo tukaj voda in ko bodo prišli ljudje...

ŽENSKA: Bom navdušena, misliš.

MOŠKI: Še vedno si bila. Zakaj si zaskrbljena?

ŽENSKA: Greva. Zebe me.

MOŠKI: Naročil bom kurjavo. Tukaj bo toplo kot v pravih nebesih.

ŽENSKA: V nebesih je hladno.

MOŠKI: V najinih že ne.

ŽENSKA: Kaj pa ti veš o nebesih!

MOŠKI: Več, kot si misliš.

ŽENSKA: Sploh ne veš, kje so.

MOŠKI: A ti pa veš?

ŽENSKA: Ne.

MOŠKI: Vprašaj svojega moža ali pa svojo hčer!

ŽENSKA: Kaj ima ona s tem? Izpije požirek in mu vrne steleničko.

MOŠKI: Danes nič, jutri pa že mogoče. Daj torbico!

ŽENSKA: Nesramen si! Jaz grem. Na! Izprazni torbico, polni žepe. Na! Enaka mora biti! Odide.

MOŠKI stisne torbico pod pazduho: Počakaj me!

Baterija zasveti, a ugasne. MOŠKI in ŽENSKA odideta, ona opotekajoče, komaj opazno. MOŠKI počaka za trenutek, pogleda naokrog in vrže torbico v kovinski sod. Postava se približa sodu: ogenj iz vžigalnika, plamen segreje žličko, vsebino posrka injekcija, tip napne roko in zabode iglo v žilo.

3. Pista se dviga proti ozadju. Na krakih so luknje. So tudi stopnice ali lestve, ki vodijo navzgor in navzdol, visijo jeklene vrvi. Na

pisto zgrmi postelja, na njej spi MAJZL. Z desne, kjer stoji sod, se povzpne postava, FRANC, ki še prej pogleda v sod. Ker skozi odpirajoča vrata blisne močna svetloba, iz nje pride MARLA, FRANC umakne pogled s soda.

MARLA: Ko narisan za nas! Mel smo srečo. Kaj pravš! *Ga poljubi.*

FRANC: Fajn filing mam! Tle smo sigurn. Tis pa točna ko ura ...

MARLA: Ja. Lep plac tole, a: en sam želez in kolk florov je, hiter se bo treba aklimatizirat in pol bo kul, tko brezmejno je, čeprav ujet v ta rjast pleh, tle še mrtvec ožvi. Lepšga placa še nisem vidla. Spodi bojo vadl bendi, zgori bo opazovalna postaja, tu na sred bomo debatiral in počas osvajal svet ...

FRANC: In ga pacal z dišavcami. As koga srečala?

MARLA: Nobenga! Čimprej se mormo totaln organizirat in tle bomo ...

FRANC: Pil, spal in ...

MARLA: Tu ne bo flaš, frajer, tud sekса ne, če to misliš! Tle bomo spreminjal sebe in ...

FRANC: Kdaj bomo pa to fabrko uradno okupiral?

MARLA: Sva jo že. Ab želu met kamere, reflektorje, novinarje, predsednika države al kašnga komisarja iz Bruslja!

FRANC: To ne, sam Rink in Skvot bosta znorela, ker nista zravni, roke bosta sekala. Marla, poznam ju, onadva hočta bit taglavna okupatorja.

MARLA: Briga me! Placi so že okupiran in konc. Ne ser! Midva sva ga najdla. Tu gor bova napisala A. P. X. M. Avtonomna postaja X. M. Tle lahk človek dožvi čist vse, tud smrt, če češ. As sam? *Se ozira okrog.*

FRANC: Ja. Dveh stvari pr teb ne zastopm. Zakaj si se tega lotla? Iz meščanske familije si, z bajto v centru mesta, fotr direktor, mat dohtarca, ti pa šefica alterscene. Tega ne štekam. Viš, pr men je čist drugač: fotr zapit, majka - kdove, kje je, v Ameriki al na kmetih - brez bajte smo ... A je razlika? In še neki: zakaj govoriš o smrti?

MARLA: A je zato kaj narobe z mano? In česa še ne razumeš? *Ga poboža.*

FRANC: Kaj pomen A. P. X. M?

MARLA: Nič. V tem je finta, Franci!

FRANC: Zakaj si ti tle?

MARLA: Zakaj? Sam teb povem: ko bomo ugrabl unga tipa, ga bomo prpelal sem in takrat se bo začel zares. Magar vojna. Štekaš? Greva mal pogledat naokoli. Franci, tole tle res ni zajebancija, tle je sam politka, to bo postaja, ki bo mela mal človeškega v seb in vsaka stvar s človeško vsebino je ful magnet. In skrivnost tud. A ti je jasn?

FRANC: Ne.

MARLA: Jaz sem prot prepovedim in zakonom. Zmišljujejo si jih nevrotične glave. In eno tašno glavco bomo tle mal shladil. Ne bom dovolila, da me kdo ignorira. Če bo treba, se boš tud ti pred mano prklonu. Poznaš me ...

FRANC: Ja, še iz šole. A se spomniš ...

MARLA: Pust stare flance!

FRANC: Ne, ne, treba jih je skozinsko zalivat.

MARLA: Nehi s tem! Pozab že enkrat!

FRANC: Okej. Tud ti dobr veš, kašen tip sem ... Glej, glej, kdo tu poležava! Nekdo naju je prehitu! *Pokaže na posteljo, pohiti proti njej, zadane ob žice in cevi in si raztrže hlače.* Ponoru bom, edine v redu hlače sem si zjebu! Kdo je to!

MARLA: Ven ga bova vrgla! Smrdi ko flaša šnopsa, ta dildo ni naš.

FRANC: Ne prenesem pjancev, nemogoč so, nič ne morjo, še prdnt ne! Ej, stari, zbud se, gremo, ala, vstan! Kdo si? Čist je grogi.

MARLA: Kronična pijandura, a ne vidiš! Jaz jih ne maram, vsaka tašna žaba me tko pogreje, tle sam kempirajo in ... Moja mama tud pije ...

FRANC: Kaj pravš?

MARLA: Nič, nič ...

FRANC sune v spečega, ta plane pokonci, sune MARLO in se zakadi v FRANCA. Padeta po tleh. Prerivanje in vpitje. MAJZL vstane, z nogo zadržuje FRANCA, ki hoče vstati.

MARLA: Pust ga!

MAJZL: Počas, počas! Preveč brcaš, tamal, paz, no, ko te jaz na polno šutnem, boš mrknu ... Kaj bi rada, prjatla? A ljubezn išeta? A kaj družga? Počakta, bom luči pržgal ...

MARLA: Kdo si, rajš povej in ne sprašuj?

MAJZL: Majzl! In tuki stanujem. Brez keša, brez babnce, čist klošar in tale fabrika ... Uhh! *Skremži obraz, se prime za prsi.* Me stiska nek hudič!

MARLA: Tu stanuješ?

MAJZL: Že dolg. Je bil še socializem tlele in tale tvoj tipček je bil v pleničkah ... *Umakne nogo s Francijevega hrbta in gre do postelje.*

MARLA: Se ti vid, ja ...

MAJZL: *se skloni, klikne in usujejo se snopi svetlobe:* To, kar vidta, je moje delo. Te lučke, a niso mojstrovina, ta pojstla tud. No, ja, malček je res sesut, pa saj ni moje, kurc gleda vse skupi!

FRANC: Kradeš, a! Pol pa razbijaš tujo lastnino, to ni dobr, zarad tega boš letu od tu!

MAJZL: Letu? To pa res ni dobr, fant moj! Ampak ta fabrika je moja, kruh mi je dajala, dokler me niso vrgl na cesto, Častna!

MARLA: Ker nisi delu. Ker piješ. Poznam take. Ješ z rokam in molčiš in misliš, da si odštekan pesnik!

MAJZL: Pošteno sem delal, od malga. Prej nisem pil. Častna. Odkar sem na cest, žingam, prej nikol, vrgl so me, odletu sem na borzo. Novi lastniki, uni s kravatam so pršli in nas pometal na cesto. Na, tu maš knjižco, tu je še nakaznca od socialnga, živi ti z enajstmi jurji, če morš!

MARLA: In kje so zdaj tisti tvoji ...

MAJZL: Odpihnlo jih je, tko ko mene, zagonl so fabrko, zagonl keš, zagonl folk, zdaj sem jaz tlele vrhovn šef, a me razumeta, mulca! Kaj bi pravzaprav rada? A mata kašno flašo s sabo?

FRANC: Spizdit boš moru od tu, majke mi. Resno ti pravim.

MAJZL: A vešda, jaz spizdit od tu, daj mir s tem, na smeh mi gre, takale mularija, odspred in odzad spedenana, vidva men to, kašna pa sta, zrinkana, pofarbana, ledrnata ... In ziher tud fajn zdrogirana. Rajš pijem, ko da se fiksam! Marš!

FRANC: Mal se ohlad, Človk!

MAJZL: Pejta si svoj plac iskat v Saharo, tam gradta hišo iz peska al pa gor na Sever se odpelta, iz snega in ledu si napravta plac! Ne ga srat tlele! Petnajst let sem tle delu, tamle so ble mašine, tamle je stala moja stružnca, zdaj pa prideta drekača in me pošiljata v božjo mater, ista sta ko vsi tadrug! Pravico prebivat tle mam le jaz, dosmrtno pravico prebivajna v tej fabrki sem si priboru s svojimi petnajstm let delovne dobe.

MARLA: Drugi delajo štirideset let!

MAJZL: Marš, ti boš men drkala leta, ven, ven, sem reku, poklicu bom polcaje! *Z nogo udarja po tleh, razbija v ritmu.*

MARLA: As ga slišu, polcaje bo poklicu! Nikogar ne boš klicu, tjale se used in pogovormo se. Topotaš ko kojn tle ...

MAJZL: Kdo sta?

MARLA: Digitalna uničevalca zla. Ne, ne! Dobri duši tega sveta.

MAJZL: Kdo sta? Dajta no mir, tak ljudje so izumrl. Napumpana mularija! A se je spet začela kašna nova histerija! Marš! Dab vsaj lubezn širla.

FRANC: Političn delava.

MAJZL: Najslabš varianta. Političn strup je res najhujš, ampak - punca, ne verjamem, das sposobna politko pelat. Kdo spa ti, tamal! Sem te pozabu prejle vprašat.

FRANC: Franc.

MAJZL: A uničevalca sta, nisem vedu! In neki išeta? Pol sta ziher polcaja! In kaj bi rada? Pišalko? Nimam. Dudo? Nimam. Odjebta! Lubezn? Mam. Ampak tud odjebta!

FRANC: Sori, okupirala sva fabrko. Naselil se bomo sem. Pridejo še tadrug. Mlad hardkor folk, nezadovoljen s svojim položajem, nezadovoljen s tem, kar je zdaj. Odjebal smo vojsko, starše, šolo - vse, zastopiš! Gremo na nov. Mi smo ko ena velika svetovna grožnja, svetovn ogenj.

MAJZL: Ma ne! Okupirala sta poštenga in lubeznivga človeka, ne pa fabrke! Okupatorja duš sta, a! Zdaj sta se izdala. Nova jehovca al pa nova Cigana ...

FRANC: Ne obrači besed, take jaz ...

MAJZL: A spet groziš? Kdo še pride?

MARLA: Devet korpus! Posluš, mi smo, če pošten povem, posebn ljudje, tle se bo delu političn odpor in točn tle se bomo boril prot vsem oblikam rigidnosti in prepovedi. Nas tle ne zanima vprašajne, kaj je človk sam po seb, nas zanima, kaj bo juttr s človekom in al bo mel pitno vodo. In kaj bo s salonitkam na strehah in v zeml? In kaj bo s kloniranmi ovcam in kravam in kaj bo s froci in z mlekam in zelem?

MAJZL: V rit si zataknta vse to. Če se ne motim, sta vidva klonirana froca in to srajne s klonirajnem mora met v seb tud kloniranga boga, kaj pravta! Nič? A mata kaj pijače? Žejen sem.

MARLA: Tle se ne pije več!

MAJZL: Manj pa tud ne. A mata kaj keša?

MARLA: Ne. Ne rabva ga.

MAJZL: Živita od lufta, kaj! Sem slišu, da neka ženska živi od svetlobe. Baba lažniva! Podnev od svetlobe, ponoč pa od klobas in jetrne paštete! Jebta se! Poznam take ... As, me spet pika tle notr! Ko se mal razpičim, me stiska. Pazta, neki vama bom povedu: posebnost posameznika ni v tem, kako zgleda. In tud bolečina, ki sta jo mela pr

vrtanju rink skoz gobec in ušesa, ni nič posebnega, folk se na vse to gladk poserje. Posebnost je, če človešk telo dobi, kar želi.

MARLA: Kdor razglaša drugačnost, mora bit drugačn. Drugačni spreminjajo in ogrožajo svet!

MAJZL: Kurca palca. Svet ogrožata sam politka in pocukran folk, ki ma rajš bele polkne na bajt ko lastnoga otroka.

MARLA: Ni res. To ni bistvo. Ne poznaš tega filinga: sprogramirana civilizacija nas ogroža. Red bul, kokakola, rdeč božiček in tko naprej.

MAJZL: Počak, da končam! Nihče ni drgačen, nobenga drgačnoga ne poznam, sam iste, vse je isto.

MARLA: Sam konci so vedno isti, začetki pa drgačni, drgačnost je ...

MAJZL: Počak mal! Kašna drgačnost! Ne govor neumnosti! Drgačen si, če te svet ne opaz. In drgačnost je, če si bolj od drugih, če maš nesmrtno srce in zlatga tiča! Drgačnost je, če si visok tri metre in serješ hlebce kruha in ščiješ vin, ne pir! Sam to je drgačnost, vse drugo – pejta ga srat! Žal moja čustva! Res ...

FRANC: Nemogoč si. Najin videz je popolnoma nepomemben faktor. Ven te bova vrgla. Nadelan si in pjanci vedno povzročajo probleme. Zarad vas se pol tepejo in kolejo, brezveze jebejo in še vojne so, pjanc je en velik orto versk blaznež, da boš vedu.

MARLA: Če hočeš ostati tle, se morš spremeni.

MAJZL: Ma ne mi prav! V kaj – v princa al v žabo?

FRANC: V luft! Za kaj družga tko nis. Marla, obesva zastavo!

MAJZL: Tim dal luft! Počak, kašno zastavo, tim dal zastavo ...

FRANC sune MAJZLA, ta sproži pest in FRANC grdo pade. MARLA zakriči.

MAJZL: Ne krič! Taka baba mor bit tih tud v najbolj kritičnem trenutku, a razumeš, predobr zgledaš, da bi tle vpila in se napenala. Releks, releks, bejbi, nič družga, pa mal študirat. A je tvoj tale pob na tleh?

MARLA: Kaj te briga! Udaru si ga, on tebe neb nikol.

MAJZL: Ker nima jajc, ker ni zrasu na cest, ker ni nikol pogledu kašne knjige.

MARLA: A ti pa si jih. Boksarske, kaj!

MAJZL: Tud. Nikol nism gledu v knjige, v katerih bi pisal o drugačnosti, jebeš ti to. Neki ti morm rečt: dobro zgledaš, res, brez pripomb! Všeč si mi taka, kot si zdejele: mal nemirna, mal jezna, mal

napeta in s tole rutko na glav, ko moja mama ... Jo prime za roko, hitro spusti, zatopota in odide po pisti. Grem po pijačo, počak me, če češ, ti bom kašno fino reč povedu.

MARLA se ozira za njim, odviije zastavo in jo pripne na jekleno vrv. Potem odide po stopnicah navzgor. Telefonira. Na rdeči zastavi s črno peterokrako zvezdo napis: ZA SVOBODO! A. P. X. M.! Pod napisom so rdeči ognjeni zublji.

4. Z leve in desne pridejo skvoterji. Sprehodijo se po pisti. Zapojejo, se zaletavajo drug v drugega. Nagnetejo se po postelji.

MANEKENKA: Grozn smrdi!

RINK: Ti smrdiš. Do zdaj si gnila doma ...

MRAVLJA: Zlo počas in digitaln.

GLAVCA: Pod nos si kaj prvež!

MANEKENKA: A tebe, Glavca?

GLAVCA: Magar.

RINK: Kje sta? Klicala je ... Glej, glej, naša zastava! Kul zgleda, noro ... Spet je brez nas zavzela nove položaje. Lepga dne bo najebala. Roke bom seku, majke mi. Kako je mogla? Avtonomna postaja je postaja vseh nas, ne mi delat razlik ...

SKVOT: Točn.

RINK: Kaj točn! Podrl te bom, mel boš točn ... Marla! Marla! Kje si!

MARLA off: Tu! Zgori sem, pridem dol. Kašni placi, fantje, kašni fini tripovski prostori. Ne morš verjet!

MANEKENKA: A zgori tud smrdi?

MARLA: Tud. Kje so ostal?

RINK: Kje je Franci?

MARLA: Tamle. As slep!

RINK: Zadet?

MARLA: Ja. Ko ponavad.

MRAVLJA: Kaj smu naredla?

MARLA: Nekdo ga je poču.

RINK: Kdo, kdo, mater! Pokaž ga!

MARLA: Nek pjanc ...

GLAVCA: Flaš ne vidim.

MANEKENKA: Ist ko doma, flaše in pjanci in kregarija, ne morm se tega hudiča znebit. Kam naj grem? Marla, daj me nekam, nekam me potisn! Gor

me potisnte, v nebesa, al kam, dajte me visok gor, da bom v miru prežvela preostank živlejna.

RINK: S temi cunami res spadaš v nebesa. Ta tvoj imidž je grozn.

MANEKENKA: Naj se slečem, naj hodm naga, ti butec.

SKVOT: Bod naga! Zarad mene si lahk.

GLAVCA: Ne ga srat, oslepel bomo.

MANEKENKA: A veš, komu si ti podoben?

SKVOT: Komu, me res zanima!

MANEKENKA: Komarju na konjski riti! *Se sleče in se napol gola povzpne po vrvi.* Od tod se lepo vid, kdo smo.

MARLA: Utihn! Pred nami je bil tu nek tip, grozn človk, tridelna omara, velik butl in pjanc. A veš, kaj je reku, drugačnost je, če imaš nesmrtno srce in zlatga kurca. In od njega je Franci fasu. Prid dol! Obleč se, ne morm te tako gledat.

RINK: Jaz pa.

MANEKENKA: Kmet! Kje je moja soba? *Se spusti na tla.*

MARLA: Kaj si rekla?

MANEKENKA: Kje je moja soba, preobleč se grem.

MARLA: A se ti je zrolal! Ne ser ga, Manekenkica, tu se obleč.

MANEKENKA: Ne, tle pa se ne bom oblačla! Sam slačla ... *Odide.*

SKVOT: Bod še mal naga, dobr zgledaš, joške maš tud taprave.

MRAVLJA: Zgin, tam zad se obleč, na cune, sveže so, od moje sekice ...

Marla, sestra je vprašala, a se lahk pridruž.

MARLA: Lahk. Kar naj pride. Sveža kri nam manjka.

RINK: Kaj bomo zdaj? A že gremo prec v maloro?

MARLA: Sestank bomo mel. Nehi!

MRAVLJA: Okej. Komaj čakam.

SKVOT: Drek ti čakaš. Jaz sem te hitro pogruntal. Avanturistka si. Nič druzga ko avanturistka. Rada bi neki dožvela, neki čudnga, a.

MARLA: Dovolj, ne ser ga, Skvot! Če se bomo prepiral, ne bo nič. Predlagam, da točn določmo funkcijo te fabrike. Idealen prostor smo našl. Zdaj bomo delal v popolni ilegali, nihče ne sme vedet, kje smo.

MANEKENKA *pride*: Zad tud grozn smrdi. Sem dobra? Te cune sem sama dizajnirala.

MARLA: Used se in poslušaj! Okupacija te fabrike nas lahk drag stane. Če bomo ostal trdni, če bomo izvajal program, kot smo ga zastavl zuni, bomo nekaj pomenl, drugače se nam slab piše. Predlagam, da ustanovimo nekaj podpostaj. Treba bo met izkaznce, izvest ugrabitev in konc

koncev treba bo organizirat lastno zunajno in notrajno stražo. Zgori je plac za opazovalnico, ti, Glavca, boš mel kontrolo.

GLAVCA: Sam tega ne.

MARLA: Argumenti so?

GLAVCA: Na delč slab vidim.

RINK: Boš pa poslušu, idiot!

GLAVCA: S tvojimi uhlji, ane.

MARLA: Dovolj. Zbudte Francija!

GLAVCA: Nimamo vode.

RINK: Brcn ga!

MANEKENKA, GLAVCA in SKVOT prebujajo FRANCA.

FRANC: Kje pa sem! Kaj je zdaj to! Uuu, čeljust me boli. Kje je un pizdun, a je kidnu? A veš, da sem se spomnu, kje sem ga že vidu? V šol, brihtna buča, a je vse skupi pustu, šel delat in se zapil ... Razbil ga bom, razbil na koščke, kje je! Marla, kje je!

MARLA: Kliznu. Vrnu se bo, boš vidu, za roko me je primu. Sestank smo medtem začel.

FRANC: Brez mene?

MARLA: Zdaj pride glavno.

FRANC: Me res zanima, kaj je zate glavno?

MARLA: Izkaznce mormo met, svoje izkaznce. In obljubo.

MANEKENKA: Kašno obljubo?

RINK: Da te ne bo nihče pojebu!

MARLA: Daj mir. Tole mi ni všeč. Izkaznca je dokument, obljuba pa prisega, saj veste, prisega odporu, našmu pravičnemu odporu.

RINK: Nikomur ne bom prisegu. Le seb. To sem pa že storu. Zato sem tu.

SKVOT: Jaz sem tud sam seb prsegu.

GLAVCA: Jaz pa ne. Ti, Skvot, a neb mi neki naredl v vezi z geekom, tle bi našpanal platn in z interneta gledal, kva dogaja, tlele bomo zamudl ves živlejne, mi se mormo neki konkretni stvari posvetit, mal se že mudi.

FRANC: Počas, nikamor se ne mudi. A mamu stražo? A ni to bolj pomemben ko prisega in kurčeva izkaznca. Sam stroške si delamo.

MARLA: Vedla sem, da tega ne boste razumel. To ni formalnost, uresničit mormo svoje načrte in sprement ta svet, zato to rabmo.

GLAVCA: Z izkazncami bomo spreminjal?

FRANC: Bod tih!

MARLA: Dobra organizacija je pol uspeha. Te naše rute, rinki, prameni in usnje še nič ne pomenjo. To je zunajni izgled, po tem se razlikujemo od drugih, a mi mormo naprej, mim tega dreka, jaz se ne mislim tle ustavt. Če hočte, bom tle čist sama ...

FRANC: Ne bod sebična! Vsak ma svoje pomisleke. Dejmo jih pretrest, pa bomo vidl.

MARLA: Okej. Izkaznce bom jaz plačala, prisego bomo skupi sestavl. En tak blazen občutek imam, da nam bo vse ratal, res, prepričana sem v naše delo, mormo živet drugač, revežem mormo dat jest, mormo bit prot politki, ki zdaj vlada, cel svet je srajne in povrh še smrdi, vode ni, kar naprej se strelajo in zdaj majo pištole tud župniki, dejte ga srat!

MANEKENKA: Res, grozn smrdi. Vesela sem, ker se strinjaš z mano.

RINK: Tih bod! Marla, povej prisego!

MARLA: Ne vem. Mogoče tole: Prisegamo in obljubljam, da bomo spreminjal svet. Angažiranje v struji, imenovana postaja A. P. X. M., pomen zamenjat smrdljivo kri s svežo, namest aspirina, bo tle adrenalin. Atributi avtonomne postaje so: nonstop upor, stalna preža, šeriatska pojedina, zakol tabolš živali, globalno državljanstvo, moralna panika ... Vojna, če hočte!

FRANC: Počas, počas, razlož tole, vsako posebi!

GLAVCA: A ne razumeš?

FRANC: Jaz že, zate ne vem.

SKVOT: Mislim, da vsi vse zastopmo. A jaz bi bil bolj konkreten, kaj pravš, Marla.

RINK: Men je to zoprn, to ni nič, ko luft.

MARLA: Naj razložim!

MANEKENKA: Ja, razlož, sam počak, da se sezujem ...

GLAVCA: Vedu sem, da z nogam misliš!

V prostor navalijo brezdomci. Na čelu je MAJZL.

MAJZL: Vrnu sem se. A ne sam, obljubu sem vama. Daj flašo, Cigo!

MARLA: Tu ne pijemo! Mamo vam jebem

CIGO: Pa nemoj, koji ti je vrag, curica!

MAJZL: Govor po naše! To so drugačn ljudje!

CIGO: Vidm, ne mi pravt!

FRANC: Zakaj si me poču?

MAJZL: Ne veš? Naj ponovim, da si boš zapomnu.

MARLA: To je naš prostor, ne motite nas!

MAJZL: Poglihmo se. Nočem sranja. Za vse je dovolj prostora. Fabrika je velika ko nogometn stadion. Slutim, da se ne bo dobr končal. Ne zame ne zate, punca! *Leže na posteljo.*

RINK: Prototip idiota.

MAJZL: Ne bom ponavljal. Združmo se.

FRANC: Nikol. Kaj pravš, Marla!

MARLA: Nič. Ne vem.

FRANC: Obotavljaš se. Kaj je?

MARLA: Nič.

MAJZL: Za rokco sem jo prijel, pa se je omehčala.

SKVOT: Ne ser!

GLAVCA: Papirja nimamo.

CIGO: Naženmo jih, kaj se sploh pogajamo s to drhaljo pobarvano! Tu smo bli taprv, od lan smo že tu. Sto let! *Potegne zastavo in jo vrže na tla.*

PRDEC: Še več!

MAJZL: Počas, ne hitet, dajmo se zment. Pola-pola. Mi spodaj, vi zgoraj.

MARLA: Čigava bo klet?

CIGO: Čigava? Naša.

GLAVCA: A so sodi spodi?

GONISE: Gonse, mali, kaj te briga, kaj je spodi! Naš je in ne čvekaj!

GNILOBA: Ne se zezat, lahk dddokažem, da sem tlele od nekda. A me vidiš, a zgledam ko nov, a mam novo obleko, a mam bele zobe, a mam mmmehko kožo, a sem umit? Ne ga srat!

PRDEC: Bravo, stari, stop po flaše! Žejen sem.

GLAVCA: In potem brat bratu izpije toplo vodo.

GNILOBA in GONISE izgineta.

MAJZL: Nazdravl bomo! *Vstane.*

RINK: S tabo že ne!

MARLA: Tu ne bomo pil, razumeš!

PRDEC: Si jo slišal, Majzl! Udar hudiča!

MAJZL: Daj mir, Prdec! Če ugotovimo prednosti, boste mogoč razumel mojo ponudbo.

MARLA: Naštej jih, modrec!

FRANC: Ne nasedaj, zgubl bomo fabrko. Zafknmo jih!

MARLA: Kako?

FRANC: A ne vidiš! *Migne proti prihajajočima klošarjema.*

GNILOBA in GONISE prineseta zaboj s steklenicami vina. MARLA prikima FRANCU in se nasmehne.

MARLA: Dobro. Povej, frajer, svoje prednosti!

MAJZL: Počas! Mal morm popit. Ej, Gniloba, odpr flašo! Na čist tapravo temperaturo ohlajeno, probite, mulci! Ti pa bi rada slišala prednosti. Mi smo za skupi, ker smo manj butast od tadrugih. Razlika pa je sam ena: vi nič ne pijete, mi nič ne politiziramo. In to gre skupi. Plac je tle dovolj velik za vse, lahk montiramo kašne dodatne firanke, kašne stene, zuni so gipsplošče, damo jih semle po sred in ne bomo se motl. Klet je naša, ker jo pač rabmo zarad vina, štuk pa je vaš. Če hočte, je lahk pol kleti vaše, za tajne sestanke. Kaj pravš, punca!

MARLA: Ne odločam sama. Pogovort se mormo.

MAJZL: A si brez idej? Ni se treba nič ment, mi smo za.

MARLA: Mi se mormo pogovort, razumeš!

FRANC: Men to ni všeč. Okej?

MAJZL: Kjer ni idej, je tveganje. To je značilno za amaterje.

GLAVCA: Profesionalna misu!

RINK: Pejmo dol in se zmenmo. Ti talentirana, ti ostan tu, med vrati stoj in paz! Nobenga ne spust dol!

MANEKENKA: Ne bom stala tukile, as nor, z vami grem. Lahk so oborožen.

GLAVCA: Ja, z gnilih jajc!

MARLA: Mravlja bo ostala.

MRAVLJA: Z veselem.

Odidejo. MAJZL in njegovi pijejo. MRAVLJA jih opazuje z nasmeškom.

MAJZL: Držmo skupi, pobje.

CIGO: Do konca. Ne bojo nas nasral. Prid sem, tamala, sigurno si mal žejna. A boš?

MRAVLJA: Nisem žejna, Cigo.

PRDEC: Prid no, ti bom rdečga natoču.

MRAVLJA: Ne pijem več.

GONISE: Manj pa tud ne, gonse, punčka.

MAJZL vstane in se približa MRAVLJI.

MAJZL: Prid, nič se ne boj, mal ga žingamo, družga nič. Jo vabi.

MRAVLJA: Ne smem. Stražim, mislim, tu morm stat.

MAJZL: Poskus mal. Prid, daj mi rokco. Cigo, rdečga nali!

MRAVLJA pije iz steklenice in sede na posteljo.

GNILOBA: Odkod ppppa ste?

MRAVLJA: Iz mesta. Od tlele, sam Franci je z dežele. Vid se mu, a ne.

GNILOBA: Z ddddežele. Tam je lepo. A bomo obesl gggate!

MAJZL: Še vedno smo jih, zakaj jih neb dons!

MRAVLJA: Odkod pa ste vi?

MAJZL: Iz mesta, ljubica, šank je naš dom, ulca sodišče, tale fabrika pa ognjiše, a me razumeš!

MRAVLJA: Seveda razumem. A smo za skupi?

CIGO: To ti veš, smo ali nismo? Kako se že kličeš?

MRAVLJA: Mravla. Mi nimamo več lastnga doma. Nimamo staršev. Nimamo šol. Razen Marle, ki ima en kurčev faks. Tud bogat nismo. Niti pretiran prijazn. Nismo lep in ... Pije.

MAJZL *sede k Mravlji*: A zarad tega smo za skupi. Lušn. Lep svet smo si nakopal. Daj mi rokco, tamala. Kolk si pa stara, Mravlca?

MRAVLJA: Dvajset.

CIGO: Zame preveč, pr nas imajo take že froce v šol, kva pravš!

MRAVLJA: Nič. Vročje mi je, a teb ni.

CIGO: Men ni, Majzlu pa bo dekl dvignlo od vročine.

MRAVLJA: Mal si tečen, Cigo! Kašni so tvoji frendi? A res nočte delat? A res sam kradete? As ti pobegnu od svojih Cigotov?

MAJZL: Pust ga pr mir! Prid bliže, kar lepo se stegn, naslon se name, brez skrbi. Majzl bo skrbu zate, Majzl bo prijazen s tabo. Kaj pravte, fantje!

GNILOBA: Pppprijazen bo s tabo, ne bbbboj se. In mi tud, al ne. A bomo tud dons obesl ene gate?

MRAVLJA leže na posteljo. MAJZL se zakotali nanjo, CIGO ji z dlanjo pokrije usta, GNILOBA potegne z nje krilo, ki ga nosi čez kavbojke. PRDEC se reži. MRAVLJA se ne upira, potem se popolnoma umiri. Pije.

MRAVLJA: Vin je dobr, sladk in greje me ... Nekam zaspana sem. A ti nis?

MAJZL: Ne. Vstane in se oddalji.

GNILOBA potegne kavbojke z nje in jih zmagoslavno dvigne, potem pa vrže na tla. Tako močno, da sam pade. MRAVLJI se približa PRDEC.

MAJZL: Pust jo, Prdec, spizdi proč.

PRDEC: Kaj me tko čudn gledaš!

MAJZL: Proč, sem reku!

GNILOBA: A ti sjo pa lahk, jest bi jo tud, pppust me pppprmir!

MAJZL: Proč, sem reku! Jaz je nisem, tud ti je ne boš.

GNILOBA: As vidu, kaj ji je naredu!

MAJZL: Kdo?

PRDEC: Jaz ji nisem nič naredu.

MRAVLJA se ne gane.

MAJZL *se ji približa, vzame ji steklenico in jo budi*: Pridna si, viš, nič ni blo, a je bolel, prid k men, bošček, vsi bi lazl po teb, prid, nagn se k men.

MRAVLJA: Pust me ... Daj mi flašo! Nič ne vidm, poboži me, tko mi je lepš.

MAJZL ji vrne steklenico, vstane in se oddalji.

GNILOBA: Na, še tole si usuj notr, da boš laži zaspala. Nastav flašo! Se ti bo mal adrenalinček dvignu. Na ...

MRAVLJA: Daj, kolk te je vola, men je čist vseen.

MAJZL: A ne morš nehat s tem, vsaki babi trosiš tega hudiča noter! Ne morm te gledat. Pust jo prmir!

GNILOBA: Včasih pas reku, dajmo jih mal onesvestit, da bojo vedle, kaj je živlejne. Zdaj ko hočm, je pa narobe. Kaj naj delam, naj crknem al kaj!

MAJZL: Tiste tablete so grozn strupene, a me razumeš, ne morš vsaki pički tega not dat. To je za lajdre in tiste, ki jim nikol ne pride.

PRDEC: Mogoče je ta tud taka.

MAJZL: Ni. A ne vidiš njene obleke?

PRDEC: Vidm, pa kaj.

MAJZL: A majo kurbe take zjebane kavbojke? A majo tako majco? In tako frizuro in take čevle? A majo?

GNILOBA: Majo, jaz sem eno vidu ...

MAJZL: Ti si kurca vidu!

GNILOBA: Na eni sem res kurca vidu, sem tko pppplanu z nje ...

PRDEC: Da še zdaj laufaš, a!

MRAVLJA *se prebuja*: Ne morm vstat. Mot se mi. Kaj ste mi naredl! Če ostali zvejo! Dajte mi mir, ne šlataj me, pust me, gnus grdi! *Sune Gnilobo*. In poflekal ste me, barabe! To boste drag plačal!

GNILOBA: Ppppoflekal? S čim? Prdec, a teb iz nosa kapla?

MAJZL: Na, tlele maš tabletke, če ti bo sila, jih uporab, prot drugim, paz, ne jeml jih preveč in prepogost, crknla boš. Dormicum je sam za stare osle, a veš! Oprost, nisem hotu, nisem te hotu povalat, sploh pa take, zadete, res ... Oprost!

MRAVLJA: Kaj naj ti oprostim? Saj me nis. Ne morš me ... Vi me sploh ne morte, vi ste reve ...

GNILOBA *Majzlu*: A si zdaj zadovolen? Zase. Preklet kurc!

MRAVLJA sleče spodnjice in jih obesi k ostalim, ki visijo na postelji, vzame zavojček, odrine MAJZLA, pobere zastavo, jo vrže čez spodnjice, se obleče in stopi na rob modne piste. Pridejo MARLA in drugi. FRANC se dotakne MRAVLJE, odrine ga.

MARLA: Odlož flašo, Mravla. Kaj skrivaš?

MRAVLJA: Nič. Vročina je, a se ti ne zdi! In spi se mi ...

MARLA: Daj proč, sem rekla. Rink!

MRAVLJA: Na! *Ji porine steklenico pred nos*. Kaj bi rada, zginte, vsi zginte! *Zajoče in sede in zadrema*.

MARLA: Zmenl smo se.

MAJZL: Me pa zanima!

MARLA: Nekaj časa bomo počakal. Ko pride glavni, se bomo odločl.

MAJZL: A nis ti taglavna?

FRANC: Ne. Taglavn šele pride.

MAJZL: A boste kaj spil?

MARLA: Ne.

CIGO: Mi pa bomo, a ne, Majzl. Če smo žejni, se ne mormo niti pogovarjat, kaj šele pogajat.

In se nacejajo. Skvoterji jih opazujejo, se nasmihajo, čakajo. Na drugi strani razbijejo nekaj steklenic. Ščijejo, rigajo, se režijo, padajo, se opotekajo in mahajo z rokami.

MARLA: Imenitna zamisu, Franci.

GLAVCA: Jaz se mu namignu.

RINK: Zdaj se lahk pogajamo z njimi. Težke pijandure. Ste jih vidl. Prišeč mormo, da nikol ne bomo taki. Dobro smo se spomnli, s pijanci je treba znat, a ne, Marla.

FRANC: Kaj je, Mravla, dvigaš nos, kaj je? A ti je kdo kaj naredu?

MRAVLJA: Ni.

MARLA: Vržmo ven to pijano konjenico. Najprej Majzla. Rink, na vrsti si, izprs se!

RINK: Lahk je rečt, narest pa teži, glej, kašen nabildan bik je, vsi so taki: težki in vodeni.

SKVOT: Pomagu ti bom. Dajva, spokajva jih ven. A skoz oken?

MARLA: Ne, odneste jih ven. Vsi, primte jih in ven z njimi.

FRANC: Ti tud, Marla! Pomagi mi!

Dvignejo pijance in jih odnašajo po pisti.

MARLA: Rink, tega pust.

RINK jo pogleda in uboga. Odide.

MARLA: Pejmo domov, naspimo se, juttr se dobimo. Dons se tko in tko nismo nič pametnga zmenl. Tlele se dobimo, v naši conl. Čao!

FRANC: Marla ...

MARLA: Pust me samo. Nekaj morm razmislit, tle bom ostala, če hočmo placu vdihnt dušo. Čao!

MRAVLJA: Čao, Marlca!

MRAVLJA in FRANC odideta. Delna zatemnitev. MARLA se približa MAJZLU.

MAJZL: Kaj je?

MARLA: Nič.

MAJZL: Ostala si? Čudn.

MARLA: Nis pijan?

MAJZL: Ne. Kaj je?

MARLA: Ne vem.

MAJZL: Veš, a ti sploh veš ...

MARLA: Pogovort sem se hotla s tabo. Prej si bil predrzen, reku si: nihče ni drugačen, kaj si s tem mislu.

MAJZL: To, kar sem reku. A ti je všeč, kar sem reku?

MARLA: Razmišljam. Ne vem. Jaz sem drugačna od tebe.

MAJZL: Nisi. Ajde, ženska si, to je tud vse. Ampak če razmisliš, potem ni različnosti, vse je enak: ves folk misl enako, folk je povsod enak, žre in pije, jebe in se gon okol, ko je človk v vod, misl na vodo, ko je zuni zidov, misl na tisto, kar je zuni, ko je dedc z žensko, misl nanjo in obratn ...

MARLA: Počak, kam si navalu!

MAJZL: Nič nisem navalu, tud ti tko misliš. A veš, dedc je z dedcem, pička s pičko, na koncu vsi uživajo, vsi majo mal orgazma, kaj je tle tko različnga, povej! Nič. Vse je enak. Ti se za neki boriš, vsak se tepe za svoje, na konc pa je vse enak, vsak dobi svoje: eni kos kruha, tadrug kos železa, tatret vero, tačetrt črto na mej, tapet Leklerk. In to je tud vse. A je tko? Kaj misliš? A mi poveš?

MARLA odkima.

MAJZL: Vedu sem, da ne boš nič zinla. Jaz zdaj mislim nate, res, mislim, direkt ti bom povedu: midva sva za skupi ... A zdaj to ni važn, zdaj je pomembn to, da se ne skregava, da se ne polomva. Nobene koristi neb mela; ti misliš na tale plac, jaz mislim, kako bi ta plac zavzel in te izkoristu, ne da bi te prizadel.

MARLA: Prizadel? Odkod teb taka sentimentalna rahločutnost?

MAJZL: Misliš, da sem pleh? Motiš se in ta tvoj odpor je zlo čudn in brezvezn. Tud jaz sem prot pizdunom, prot dnarju, ki si ga delijo, men pa za en sam cigaret ne dajo, tud jaz sem prot tistmu, ki mi žal čustva. Paz se, tole, kar delaš, je ena velika jeba, to je ist, ko dab jaz svoji jebeni sestri prepovedal pokopat najinga fotra na domačmu britofu. Premisl, preden se greš vojno. Upirat se je lahk, še posebi takrat, ko nikjer nič ne poč, ko ne teče kri, a ko se oglas granata in ko se zruš kašna bajta, pol je srajne, pol je vsega konc.

MARLA: Nakladaš, človk, preveč gobcaš. Čas te je povozu. Ti bi in neb, ti bi šou in stal. To ne gre, do konca morš, do vrha se morš povzpet in une, ki so gor, sunt v jajca.

MAJZL: Ja, ja, povzpet se, pol pa ostat gor, imet keš in dol zajebavat mene in rajo. Kurc pa tak posu!

MARLA: Nikol ne bom ostala gor, jaz bom normaln sestopla in spet začela jov na nov. Nekje drugje, razumeš. Magar v peklu.

MARLA: Ne jeb, punca! To sem včeri poslušu, to bom jutri slišu, stara finta, nove budale. Ne mi govort o nekem gor pa dol, pa sunt, pa na vrh, pa ne vem kaj, ne ser ga! Zgodovino rajš ber.

MARLA: No, pa ti povej recept za učinkovito spremembo sveta!

MAJZL: Ga ni, razumeš, ga ni recepta! To sem na faksu trobu, to sem zinu v fabrki in viš, kam sem se zabubu!

MARLA: Motiš se. Vedno sta plus in minus. Vedno. Dve instanci, pozitivna in negativna, čas in nečas. Vedno dve sili, močna in šibka. Vedno dva spola, moški in ženska.

MAJZL: A otrok pa ni v tvoji glavi?

MARLA: So. Moškega in ženskega spola. Obstajata mat in fotr. Brat in sestra. Pokopališe in porodnišnica. Roža in gnoj. Zgori in spodi. Spred in zad. A zdaj razumeš?

MAJZL: Pravlce. Uhh, me pika tle noter! *Dlan pritisne na prsi.*

MARLA: To niso pravlce. Svet bi moral bit na vseh ravneh povprečen, bliz povprečja, revno bogat, dobro slab ... Če je na en stran država, je na tadrug raja, a drži, zakaj neb blo na obeh straneh raja-država al pa državna raja al pa raj za rajo in drek za državo. Ko bo vse to, se bom umaknla, a zdaj bom tolkla po teh ritih zlizanih s politko in kešem, do kosti, do krvi, do smrti, razumeš!

MAJZL: Zajebana si.

MARLA: Ti pa nis to, za kar se izdajaš. Kdo si?

MAJZL: Nič nisem. Izročilo. Neko davno. Neka ideja. Turbomajzl. Kurac od ovce. Trampolin, od katerega se odbija folk. Pijanc. Klošar. Jaz sem mit in vera, znanost in rokenrol ...

MARLA: As hodu v šolo?

MAJZL prikima in se zlekne po postelji.

MARLA: Na faks?

MAJZL: Tud na faks, tud v to fabrko, tud na Marsu sem že bil ... Prid sem! Daj mi flašo, boš ti tud mal cugnla, daj no.

MARLA: Pol me boli glava.

MAJZL: Mene je tud en let, pol pa ne več. Probi, rdeč, pocen, dobr, genitalen, oprost, genialen vinček! In kaj še maš v glav, kaj boš še naredla, da boš spremenla svet?

MARLA: Psst! A slišiš, nekdo hod naokol.

MAJZL: Moji niso, tvoji stikajo za tabo, mogoče so pa kaki novi osvajalci starga železa.

MARLA: Psst!

MAJZL: Nobenga ni, prid sem, naslon se name. Ti bom neki povedu. *Jo potegne k sebi in poljubi na lice.* Všeč si mi, a ne tko ko druge, druge bejbe sem jaz tko na hitr, brez obveznosti, brez lubezni, tebe pa bi mel dolg pr seb in na seb, zacopu sem se vate, še nikol tko, v hipu se je zgodl, ne morš verjet, res. A te lahk polubm?

MARLA: Ti si čist nor, kaj se greš, nehi me šlatat, vlačiš me, pust me, a si slišu, ne jeb, no, nehi, počak, kam siliš, sluzast si in moker in smrdiš po vinu! Pržgi si rajš eno, da boš zadušu smrad, ne morm te vohat, aaau, aaau, nehi, mal me že boli.

MAJZL: Občutljiva pa si. A misliš, da ti dišiš po rožcah, kar povohi se, umit bi se mogla. No, povej mi, kaj si še splanirala? Boste ukradl tank?

MARLA: Ne, tanka ne bomo, bomo pa nekaj družga naredl. Zinu boš. Neki sem razmišljala. Pridruž se nam. Ti bi lahk namest Francija vodu in rangiru politko znotri postaje, jaz pa zuni. Kaj pravš?

MAJZL: Kašna je cena?

MARLA: Znebit se ga je treba.

MAJZL: A si prlimana al kaj! Znebit!

MARLA: Ne mislim fizično, tko, da ne bo več govoru, da se ne bo tu šopiru. Bolj segam v njegovo ozadje, več praznine zajemam.

MAJZL: In kašna je cena, sem te vprašu?

MARLA: Jaz sem cena.

MAJZL: Ma ne! Naj mal probam!

MARLA: Počak! A nis o lubezni neki čvekal. Kaj sploh je?

MAJZL: A ljubezn? Na svet je tolk ljubezni, kolk je sovraštva do nje.

MARLA se nasmehne in zamiži.

MAJZL: Kaj boste še naredl?

MARLA: Enga mamo na pik, sem ga bomo spravl, tle ga bomo skril in ...

MAJZL: Sam tega ne deli? Jaz nisem za tako svinarijo. Ugrabl boste koga! Poznam take finte, zgulene so in brezvezne.

MARLA: Bod tih. A nis reku, da bi mal probu?

MAJZL: Sem.

MARLA: Zakaj pa čakaš? Počak, počak, kam si navalu!

MAJZL: Nisem navalu, mal sem se sprostu.

MARLA: Šla bom, če boš tko noru.
MAJZL: Ostan tukile, prosm.
MARLA: Če ostanem, kašna bo cena?
MAJZL: Cena. Ne zastopm.
MARLA: Nehi me tko trapast gledat. Rekla sem, da sem tuki jaz cena.
MAJZL: Kaj morm narest zate?
MARLA: Prkluč se.
MAJZL: Ne vem.
MARLA: Daj, odloč se.
MAJZL: Kaj morm narest?
MARLA: Ubogat me morš.
MAJZL: Kako?
MARLA: Da boš delu po mojih navodilih.
MAJZL: Kdaj boš ti po mojih?
MARLA: Ko bom ukazala.
MAJZL: Čakam.
MARLA: Poboži me. Ne tuki vosu! Tle me daj, tko, mal me zmasiri ...

MAJZL pije in se grdo polije.

MAJZL: Slečt se morm, na men se to ne bo posušl.

MAJZL vstane, se slači, približa se mu MARLA in ga hoče ujeti. Beži pred njo, a ji ne ubeži, ker se slači, ovirajo ga hlače. Naposled ga ujame.

MARLA: Če te jaz dobim v roke, scuzala te bom do mrtvega.
MAJZL: Sam tega ne. Ti si na zuni videt ko tiger, znotri pa si žamet. Ime pa ti je hudič. A se motim?
MARLA: Ne vem. Ni mi do tega, dab komu razlagala o seb.
MAJZL: Enkrat boš morala.
MARLA: Jaz nikol.
MAJZL: Pol si pa brez karakterja. Tist, ki nima nič v seb, nikol noče govort o seb. Ko ta rja tle: tih je in počas razpada.
MARLA: A tole resno misliš? Nočm bit taka ko druge ženske, hočm bit svoja. Nikol ne bom dovolila, da mi pokažejo sliko na ekranu in rečejo, vidte, to je pa vaše dete. Nikol! Rajš rodim pri kašnem drevesu.
MAJZL: Vidim, da tebe resnica ne zanima.

MARLA: Ne jeb, bolj že ko slika z ekrana.

MAJZL: Na ekranih je zdajle dost resnice ...

MARLA: Pustva to. Zdaj zdaj bom čist podivjala.

MAJZL: Po men, a ne, po men si upaš. Ker sem ena taka zgubljena duša, v kater ti dušiš svoj nemir. Če me neb tele hlače zajebaval, me neb ujela. Zakaj si s Francija skočla name?

MARLA: Kaj vse ti vidiš! Pa to ni normaln. Pust pr mir atletko. Skočla, skočla! Nikamor nisem skočla, mogoče bom, pol boš vidu hudiča.

MAJZL: In kaj je še poleg skokov tvoja glavna rekreacija?

MARLA: Fuk že ne. Pogovarji se z mano. Prosim, tko prijazn glas maš.

MAJZL: Pogovarjala bi se rada? Jaz se pa mislu ...

MARLA: Nič ne bi mislu, kar naredu bi! Neki mi reč, neki lepga mi povej!

Luč počasi pojenjuje.

MAJZL: Ne morm. Če sem komu zlo bliz, pol mislim, da me ni, da sem se zgubu in pol se mi lahk zblede.

MARLA: Nehi!

MAJZL: Dobro, neki lepga si bom zmislu zate. Mogoče bo pesem, mogoče drzna uganka al pa, ne vem, neki pač. Posluš: Temno je krog mojga srca, temno ko gladina globokga morja, temno je v meni, tema po meni kaplja, na tebi, ljubica moja, pa svetla modrina zori, zate jokajo pavi, zate dela beli se dan ... *Premolk.*

MARLA: Še, še ...

MAJZL: Ne morm, tle not me neki pika. Bodva čist tih.

MARLA: Na tebi, Marlca moja, pa svetla modrina zori, zate jokajo pavi, po teb pa Majzl nori ...

Na pisto zleze FRANC, opazuje in izgine. Zatemnitev.

MAJZL: Mir mi daj! Drgač bom joku ...

MARLA: Ti ne boš joku, poznam te. Če pa boš, ti bom solze potisnla nazaj v oči.

MAJZL: Ne morš, pol boš ustavla vse, tud čas. Probi zaspaj, jaz bom. Noč ma rada slabe.

MARLA: Nehi, stisn se k men ...

5. *Hrum vrat. Na pisto prilezejo brezdomci, poležavajo in pijejo. MAJZL leži na postelji. CIGO potegne rjuho s postelje.*

CIGO: Kje je babnca?

MAJZL: Šla je.

CIGO: As jo piču snoč?

MAJZL: Kaj te briga!

CIGO: A je kaj narobe?

MAJZL: Daj mir!

CIGO: As jo po cigansk?

GNIOBA: Psss! Neki slišim, nekdo se gon tod okol! A drugi kaj slišete?

MAJZL: Ne. Poglej naokol!

Na pisto se povzpnete MOŠKI in ŽENSKA. Brezdomci se potuhnejo. Le CIGO ju posluša z dvignjeno glavo.

MOŠKI: Vidiš, lep prostor, brez najemnine, skrito pred očmi javnosti. Naravnost idealno. Tu prihajajo, tam odhajajo. Nihče se z nikomer ne sreča. Vse lahko opraviva sama, brez pomočnikov, mogoče kak varnostnik, najin človek.

ŽENSKA: Kaj praviš?

MOŠKI: Bazen bova kupila.

ŽENSKA: Modrega. Z modrim dnom. Vode pa ne vidim. A ti jo?

MOŠKI: Vsaka tovarna ima vodo. Tudi ta jo mora imeti. Poiskala bova pipo. Vse bom uredil. Prišežem. Tvoja ideja je naravnost fenomenalna. In kako poceni. *Ji ponudi stekleničko.*

ŽENSKA *pije*: Bova oglaševala?

MOŠKI: Temeljito morava premisliti, preden udariva z reklamo.

ŽENSKA: In ni daleč od centra mesta. Z avtobusom pet minutk in tu je tudi veliko parkirišče. Tako veliko, da nihče ne bo ničesar posumil. Ampak ...

MOŠKI: Kaj spet! Idealen prostor. Jim bova računala mastno?

ŽENSKA: Mastno, naj se ve, razkošje se vendarle plača in danes ni nič zastonj. Veš ... Nenadoma mi je vseeno. Ne vem, kaj mi je. Izgubljam stik z realnim. Tako sem močna, da lahko hkrati koristim in škodujem. Ne vem. Leta spremenijo človeka. Zdi se mi, da nimam več pravega odnosa do stvari, ki sem jih še maloprej občudovala.

MOŠKI: Jutri pridem z bazenom.

ŽENSKA: Ja. In s torbico, ne pozabi! Dala bom natisniti transparent. Kaj sva rekla, da bo pisalo?

MOŠKI: Ne vem, ne spomnim se, vse sem pozabil v službi. Oprosti.

ŽENSKA: Nič hudega. Greva po bazen, tule bova kraljevala z njim.

MOŠKI: Ja. Komaj čakam.

Odideta po pisti navzdol. Za njima skrivaje CIGO, opreza za njima. Brezdomci pokažejo glave iz lukenj na pisti.

CIGO: As vidu to nesnago! Spizdila mi je, preprost spizdila. Držal sem jo že, a mi je zdrsnla nazaj v kovček. Denarnca polna keša, mater, tega si nikol ne oprostim.

MAJZL: Kufra niti odprl nisi, reva! Kdo sta tadva? Že zadnč sta bla tlele.

CIGO: Pojma nimam. Butca zavožena. Ona je kao dohtarca al kaj! Tle neki smrdi.

GNILOBA: Pppprdec se je usrou!

PRDEC: Nisem! Kaj smrdi?

MAJZL: Tipa nališpana smrdita, kaj bi rada tle, o kašnem bazenu serjeta, kdo sta, mater, nimamo sreče. Kdo je našel to fabrko? Kdo? Kamorkol gremo, isto srajne, ona pa plus in minus, drek, vse je ist, povsod je ist, sam nove budale. Ajd, pejd eden na ulco, keš rabmo. Žejen sem, mal pa tud že lačen.

CIGO: Ne jez se, prec bom nazaj, boš vidu, pekl si bomo kuro tlele in užival ko v nebesih, sam ne jez se, stari. Men je tud hudo, men se ne lub kregat s tabo, men si ti ko ena domovina, men je s tabo tko, dab se lahk z luftom, ki ga ti izdihaš, hranu. Kdo je že reku, moja hrana je molk? Ni važn! Oprost. Grem, že tečem, prec pridem, prec pridem.

CIGO steče po pisti in se zaleti v FRANCA in MALO. Vzpenjata se na pisto. Za njima pridejo ostali. CIGO se ustavi.

MALA: Utrgal se mi bo od tega lepga železa, a me razumeš, Franci, nisem vedla, das tak as, kje si staknu tole, pa to ni res, to je tko super, direkt odtrgan, rada te imam, daj mi puso, na, cmokec moj! Vse mi je tok bliz, v ritmu tehna, a ni. Pa ti stringi, a slišiš tole, ko od kašne fenderce zuji zvok skoz ta želez! Tok sem srečna ...

FRANC: Jaz pa ne. Nisem dovolj srečen. Ker tuki nismo sami.

MALA: Mal res smrdi, a ne?

SKVOT: Potrp, punca. A tis res sestra od Mravlce?

MALA: Na žalost.

RINK: A Marle ne bo?

FRANC: Mene sprašuješ?

RINK: Koga pa?

FRANC: Špizdi, Rink! Ne zajebavi, majke mi.

MRAVLJA: Ne se jebat, dajte mir, pogovort se mormo, včeri smo rekl ...

FRANC: Nič nismo rekl, danes bom vse povedu, majke mi, vse zapisu in to, kar bo tu sprejet, bo zakon, ste me razumel.

SKVOT: Počas. Ne žen se. Tu smo še ostal, glasoval bomo o tem.

MALA: Ma si odvraten! Program mormo met, a ti ni jasn?

MANEKENKA: Mel ga bomo, kaj pizdiš, komi si prišla, že jebeš. Umir se!

FRANC: Čao, Majzl! A ste se naspal.

MAJZL: Kaj pravš?

FRANC: A maš kaj za tankat?

MAJZL: Nimam. Keša ni. Cigo, pejd ...

FRANC: Mravlca, na, za tole kup flaše. In kruh in salame.

MRAVLJA: Premal je.

FRANC: Pa založ, mater! Pogovort se mormo o placu: vi tja, mi sem, čimbolj narazen mormo bit. Pogovormo se.

MRAVLJA in CIGO odideta.

MAJZL: A se nismo?

FRANC Ne. Preveč previdni smo, da bi se znal kaj zment. Ko da se bojimo drug družga. Ko da nismo z ulce, ko da besedam ne verjamemo več. Zdaj tud tle zmaguje meso nad pametjo, prijem mesa, seks je zakon. Zdaj vsi sam še porivajo: uni, ki se komi rodijo, in uni, ki umirajo. Tud ti si tle zravn, nis pošten človk, če bi tvoji vedl, kdo si ...

MAJZL: Dobr vejo, kdo sem, sam tis edin, ki ne veš, kdo sem.

FRANC: Vem. Udart bi te moru. Sesut. Paz se, gonl vas bomo! Ko čredo ovc. Kaj si naredu Marli! Nič, a ne, fuk je zakon, kaj češ. Men ni več važn, kdo si, jaz sem zdaj nov človk, novo punco sem dobu, nov živlejne je pred mano, ti si pokazu svojo barvo in avtonomna postaja se bo zdaj zdaj preimenovala v neki družga. Tle bo še fajt.

RINK: Ostala bo, kar je. As slišu, Avtonomna postaja ej pi iks em.

FRANC: Kurc pa take črke! Po amerišsk zveni, tle ni Amerika in tle po luft ne bojo letel tomahavki. A ste razumel! Ko ni Marle, sem jaz šef.

MALA: Stisn se k men, Franci!

SKVOT: Ne jeb, ti dobr veš, da se mormo čimprej zment s temi tipi. Vsaka izgubljena sekunda se nam bo poznala. Zdaj ne, pol pa, že juttr. Sploh ne veš, kaj mam za bregom.

RINK: Bod tih! Nismo sam!

SKVOT: Oprost!

FRANC: Boljš vem, ko ti, kakšen načrt mam. Udart bo treba, majke mi, dvakrat, podpret une, ki so v kehi, in unga tipa pospravi! Okej! A si mislu, da ne vem. Da sem teleban zarukan!

MALA: Bravo! Daj mi rokco, Franci!

SKVOT: Motš se, ne gre za une v kehi, klinc jih gleda, sami so zajebal stvar, gre za politko, to mesto nas osira, to mesto je zblaznel, več da za tele pijance tuki, ko za mlad folk, ki nima kje stanovat, še tople vode nismo vreden. A ti veš, kje lahk jaz slikam, kje lahk malam in uživam nad svojo malarijo, kje lahk poslušam musko na ful in kje lahk žrem? Niker, niker! Tastar majo sto takih placov, mi pa skupi nobenga, kje sto vidu! A ti lahk živiš po svoje, a maš stanovajne! Nimaš. In niker ga ne boš dobu, niker, niker!

GNILOBA: Kaj je reku! Liker! Daj ga sem, žejen sem, da bom lastnega tiča pppocuzu.

MANEKENKA: Pol si pa morš dat rebra operirat!

GLAVCA: Tko ko ti, a ne!

FRANC: In kaj bi še rad, Skvot? Marskdo bi rad malal, pa ne more. Zmenmo se, dajmo program gor in bomo vidl, kaj manjka in preden to napravmo, se je treba zorganizirati, nekdo bo tole vodu, nekdo bo kasiru, nekdo bo vse to zabeležu. Tko je to normaln.

MALA: Točn.

RINK: Pejmo dol.

MAJZL: Vrata sem zaklenu. Konc je heca. Če boste tu, boste moral z nami delit luft, pa besede, pa ... kaj jaz vem, kaj. Vse bomo dal na pol. A se zastopmo.

RINK: Mi smo drugačni, mi ne mormo z vam, dejte nas razumet.

GLAVCA: Ne bojo razumel, nabasan so!

PRDEC: Poba, useku te bom čez gobec.

MALA: Daj, Franci, vzem stvari v svoje roke, drugač bom kar šla.

FRANC: Usedmo se, napet smo. Daj požirk vina, Majzl.

MAJZL: Une še vedno ni, brez drinka smo.

FRANC: Okej. Skvot in Rink bosta vodla ta plac, zorganizirala bosta sestanke, musko, papir, pribor za pisat in druge reči, tud kašno mizo in kašn stol mormo met tlele, ne bomo sedel in se valal ko pijandure.

GNILOBA: Kaj je spet reku?

MALA: Odstran se, kaj bi rad!

FRANC: Ostali boste operativci. Delat bo treba zaupno. Nobenga sranja, nobene glasnosti. Naša prva naloga bo ...

RINK: Počak, kaj pa si ti tukile?

FRANC: Jaz? Vse to mam čez. Kako se temu reče? Koordinator, povezovalc.

MALA: Na, puso, morš, ja, kar napadalno, nič se ne špari, Franci!

SKVOT: Koordinator, pravš. Kaj pa Marla?

FRANC: Ona je tud koordinatorka.

RINK: Ne zajebavi. Eno in isto bosta delala, daj no mir.

FRANC: Ustav se mal, dajmo se zment.

MAJZL: Vi se ne boste nikol zmenl. Trapast ste ko tole železo. Škoda, da ni več stružnic tlele, tko bi vas našponal in zavrtel in pol stružu in stružu!

MALA: Franci, ta je mal usekan! Nared kaj!

FRANC: Ne skač po men, prosm te! Zmenmo se. Jutr udarmo na magistrat, zahteval bomo pogovor in takoj rekl za dnar. Takoj. Če ne dajo, jim jebemo ježa, bomo koga zapokal v polivinil, zalepl, in kot sem reku, mu jebu ježa.

GLAVCA: Kaj to pomeni, mu jebu ježa!

FRANC: Podrl ga bomo, zvezal in odpelal, cepec!

MALA: In izsiljeval celo mesto. As to mislu, Franci.

FRANC: Točn tko.

MAJZL: Pejđ u rit s tem. Kdo te bo kam pustu? Tazga tipa, zrinkanga, pofarbanga in butastga se vsi bojijo.

MALA: Ta nas res zeza. Dajte ga proč.

GLAVCA: Ti ga dej!

SKVOT: Kdo bo govoru s taglavmim u mestu?

FRANC: Midva z Malo.

RINK: Vidva?

MALA: Midva, ti ga boš pa maznu.

RINK: Ta je pa dobra. In potem bomo dobl keš. Kurc, sta usekana.

MAJZL: Reku sem ti, zapust ladjo, dokler je čas.

GNILOBA: A ladjo. Kaj bbbbomo z njo!

PRDEC: Tih bod, nič ne zastopiš!

RINK: Propala stvar! To greš pravt tem tipom, a jih vidiš, vse bojo zlajal, vse povedal, vse bo šlo v božjo mater.

FRANC: Odločit se je treba, jaz sem direkten, to veste.

RINK: Nič ne vemo, ti se sam šlepaš. Brez Marle si mrknu.

MALA: Franci, kaj je reku?

FRANC: Daj mi puso, Mala, neumnost kvasa!

MRAVLJA: Men pa je všeč Francijeva akcija. Poskusmo. Nimamo kaj zgubit. Kaj pravš, Rink?

RINK: Nič.

MANEKENKA: Jaz sem tud za, že dva mesca čakam na ekšen, pa nič. Dobr, da nisem več nedolžna. Gremo pred magistrat, povejmo tastarim, kaj bi radi, in čao! In brez transparentov nikamor. To je rekla tud Marla.

SKVOT: Ne vem. Mogoče bi šlo. A grejo z nami?

MALA: Ne, vse bojo pokvarl. Ne bojo nas resn vzeli.

MAJZL: Ne gremo z vami, brez skrbi. Tle vas bomo počakal. Častna. Z rdečim bomo nazdravl. Evo, pijača je že tle!

Prideta MRAVLJA in CIGO. Z vrečkama.

CIGO: Mater je trajal! Preden sem našu primerno stranko in denarnico, preden sem se otresu kričave babe in preden sem našu pocen štacuno, sem skor pristal na Marsu. Vinček je taprav, Majzl, poskus ga. Iz Črne gore. Tko je Mravlca prebrala.

MALA: Franci, ne pij, prosm te, vse bo narobe.

FRANC: Ne bo. Šele jutro gremo v akcijo, dóns lahko mal popijemo, a ne, Majzl.

MAJZL: Ti sam pij! Na, punčka, dej še ti mal, prid mal k meni, tu sem se naslon, boš začutla mišice, a ne, Cigo.

MALA: Kako mu je ime?

CIGO: Kaj me gledaš, a sem živmu podoben? Mene je mrtu usmrtu živga!

MALA: A res!

RINK: Vse tole se mi zdi za prvič premal revolucionarno. Neki bi moral še zavrati narditi. Kaj pravte?

SKVOT: Ja. Pokličmo polcaje in prebutimo jih! Se bomo tepli do krvavga.

RINK: Ja, to bi šlo. Kri mora tečt. Ampak premal nas je. Polcajev bo ko listja.

MRAVLJA: Jaz jih bom tolkla.

GLAVCA: S tipalkam, kaj, Mravlca!

MANEKENKA: Kaj če bi se slekel? A nebi to bila fajn fora.

FRANC: Okej! Do nazga.

RINK: Še neki manjka!

MAJZL se nasmiha. In počasi leze k MALI. Ko prileze do nje, jo poboža po nogah. MALA sede.

MAJZL: Vem, kaj manjka!

RINK: Kaj?

MAJZL: Izkaznce.

RINK: Ne zajebavi!

PRDEC: To si jim dobro zakuru, Majzl!

GNILOBA: Še jim kako pppppržgi!

MALA Majzlu: Nehi!

Zakroži steklenica. Nekateri so že pribiti na tla, drugi se še nažirajo in se režijo. MAJZL steguje roke k MALI, otepa se ga. FRANC skrije glavo v dlani. MANEKENKA se valja po RINKU, MRAVLJA po GLAVCI. Glasovi pojenjujejo. MAJZL vstane, dvigne MALO in jo odnese. CIGO za njim.

6. Pista v poltemi. Na njej speči ljudje. Razmetani kot podrte figure na šahovnici. FRANC jih do ramen potisne v luknje. Z leve stopi na pisto MOŠKI, z desne ŽENSKA. Na oder potegneta plastičen bazen. MOŠKI ga napihuje.

ŽENSKA: Po pijači, po urinu zaudarja. In tele spodnjice, odkod so, proč jih vrzi, prosim!

MOŠKI spusti bazen iz rok, sname hlačke in jih vrže v bazen: Si videla! Voda je že tu. Vso halo bova morala prezračiti in pomesti. Boš zmogla?

ŽENSKA: Bom. Kaj pa je zdaj to! Nekaj me ovira, nazaj ne morem stopiti. Joj, glava! Joj, več glav je! Poglej, poglej!

MOŠKI: Nič hudega. Pijanci so se naselili.

ŽENSKA: Groza! In mladi so zraven. Čisto mladi, poglej, tale ni polnoletna. Groza! Če pomislim, da bi lahko tukaj videla svojo hčer. Kar streslo me je!

MOŠKI: Hčer? Nikoli. Primi! Pazi, da se ne poškropiš. Prebudil jih bom.

ŽENSKA: Pazljivo. Počasi. Lahko ponorijo. Tem ljudem je pokorščina izginila iz spomina, poslušnost je zanje neprevedljiva beseda. Predanih ni več, ampak če se potrudiva, jih bo kmalu dovolj.

MOŠKI: Če udarim po teh beticah, iz njih priteče gnoj, drugega nič. Naj poskusim mahniti po kom?

ŽENSKA: Ne. Bojim se, da postaneš zločinec.

MOŠKI: Zločinec? Če pobijem te duše, sem junak.

ŽENSKA: Ne vem. Nekaj me preganja. Poklicala jo bom, ne vem, nekaj je v zraku. Se ti ne zdi?

MOŠKI: Koga boš poklicala! Ne kliči! Natočiva vodo, potem jih zbudiva. Odšli bodo, boš videla, brez besed.

Točita vodo in prebujata speče. Mirno se prebujajo, tiho vstajajo in mirno odidejo. Ostane le FRANC. Ne moreta ga zbuditi.

ŽENSKA: Kako miroljubni. In ljudje govorijo, ta mladež, kakšna da je!

MOŠKI: Dobra, zelo dobra. Zaradi najine posvečene vode so miroljubni.

ŽENSKA: Deluje. Imaš transparent?

MOŠKI: V kovčku je.

MOŠKI ga odpre, iz njega padejo krede, flumastri. Nato iz kovčka vzame transparent, ga razpnete čez pisto. Na njem napis z rdečimi črkami KRST NOVE VERE! Pod napisom slika krožnika.

ŽENSKA: Imenitno. Udarno. Privlačno. Tole s servisom je genialno!

MOŠKI: Ko bo voda posvečena, bova začela.

ŽENSKA: In kje bo blagajna?

MOŠKI: Pri vratih. Tam boš sedela. Tole je tvoje. *Dvigne kovček proti njej. Odpri!*

ŽENSKA odpre: Računalnik!

MOŠKI: Namesto torbice!

ŽENSKA: Hvala. Ne bi si mislila! Pozoren si ...

MOŠKI: Si zadovoljna?

ŽENSKA: Sem! *Ga poljubi.*

MOŠKI: Ko boš pripravljena, se bova krstila. In potem bova z najino vodo krstila vsakogar, ki bo prišel. Vera naju bo rešila, boš videla. Tudi tistile postopači bodo vstopili v najino vodo. Prišežem.

ŽENSKA: Koliko naj računam? *Odpre kovček, pred njo blisne, nerodno tipka.*

MOŠKI: Sedem tisočakov že, deset je preveč.

ŽENSKA: Nasprotno. Kdor veruje, plačuje. Deset tisoč bova računala. Če bo gneča, bova malček spustila ceno. Kar tukaj bom sestavila vstopnice, kje so tabele, aha, z ekselom ... Ali veš, da je v Ameriki cerkev, ki je podobna najini? Tam je duhovnik, ki poroča verujoče različnih ver. Tam se žid lahko poroči s kristjanko, evangelist z

budistko, Cigan s pravoslavko, brezbožec z brezbožcem in tako naprej. Zato tudi midva ne delava nič napačnega. Ti si nekaj časa pomišljal, ali ne. Prepričala sem te. Ampak ... Ne vem, kaj bo rekla hči.

MOŠKI: Ne boš ji povedala. Pojdiva. Blagajno moram prinesti, ti pa drobiž.

ŽENSKA: Drobiž? Zakaj le!

FRANC se prebudi. Opazuje. Se dvigne in se nasloni na komolce.

FRANC: Dobro jutro!

MOŠKI in ŽENSKA se prestrašita.

FRANC: Brez skrbi! Jaz sem, grozn zgledam, kaj. Oprostite! Gospa!

ŽENSKA: Ja, kaj pa ti tukaj! Franci? Se motim?

FRANC: Ne. Jaz sem. Prespal sem tukile, sam za foro, če vzdržim v takmu dreku.

ŽENSKA: Ja? Zanimiv eksperiment.

FRANC: Še kar. Uspelo mi je, vidva sta me zbudila, mogoče bi še kako uro potegnil. Vse me boli od tega železa. Skozinskoz.

MOŠKI: Greva, mudi se nama ... Kdo je ...

FRANC: Počakta, a mata kako cigareto!

MOŠKI: Ja. Izvoli.

FRANC: Hvala. Vi ste mama od Marlce, če se ne motim.

ŽENSKA: Ja. Sošolca sta, ali ne?

FRANC: Ja.

MOŠKI: Greva!

FRANC: Počakta mal. Kaj bosta s to vodo tukile? In tale transparent!

MOŠKI: Nič. Eksperimentirava. Tu sem nekoč delal, zdaj bi želel spet, pa me zanima higroskopičnost te hale. Fine stvari bi proizvajali tukaj. Vlažnost meriva.

ŽENSKA: Vato, povoje, medicinske pripomočke. To me zanima in ...

FRANC: Interesantn, zelo interesantn! In ta napis? Ful dobr zgleda.

MOŠKI: Brez zveze. Eksperimentalno je tukaj.

FRANC: Se mi je zdel, da ni nič resnga. Slišu sem pač ... In slišu sem, da bo tle upor, ugrabitev, eksplozija ... Vidta, take grozne reči slišim, ne bosta verjela!

MOŠKI: Greva! Lepo te prosim, greva!

ŽENSKA: Lepo delo imaš, Franci. Kaj še slišiš?

FRANC: Nič družga, gospa.

ŽENSKA: Pa te ni strah, Franci! Če te dobijo pri prisluškovanju.

FRANC: Ni me strah, gospa.

ŽENSKA: Koga bodo ugrabili, Franci?

FRANC *se nasmehne in zlekne po tleh*: Mal ste preveč radovedn, gospa.

ŽENSKA: Niti ne, pogovarjamo se, ali ne.

MOŠKI: Greva. Jaz grem, ti pa kakor hočeš!

FRANC: Mal je nestrpen, a ne.

ŽENSKA: Ja. Zelo je nestrpen. Od dela, od službe, veš.

FRANC: Kaj pa dela gospod?

MOŠKI: Z medicino se ukvarjam in ...

FRANC: To ni vaš mož, a ne.

ŽENSKA: Poslovni partner.

FRANC: Tud jaz mam poslovne partnerje in ... Kje smo že ostal? Aja, koga bojo ugrabl. Nekega budžota iz mestne politke. Tko, sam mal za strah, nič resnga. Ne vem čist točen, kaj mu bojo naredl, zarad mene lahko Cigota ugrabjo ...

ŽENSKA: Koga? Povej, če veš, Franci!

FRANC: Enga bojo ugrabl pa pika. Mlad folk, znan folk, tudi vam zlo znan, res, čao, gospa, Marlico mi pozdravte ... In juttr pridta kaj naokol, mogoče bom spet tle. Čao!

FRANC vstane, ugasne čik in steče po pisti navzdol. Za njim odideta MOŠKI in ŽENSKA, še prej pa pospravita transparent in računalnik.

7. Hrum. Privihrajo skvoterji. Prostor osvetljujejo z baterijami. Obkolijo bazen in se zabavajo, GLAVCA ščije vanj.

MANEKENKA: Krasn! Voda je tuki.

GLAVCA: Za klošarje.

MRAVLJA: Za njihove umazane duše, za njihova smrdljiva jajca.

RINK: Majzla bojo pral.

MRAVLJA: Njegovga tiča!

SKVOT: Na živce mi gre ta človk. Prepotenten tip. Nagnat bi ga moral, potem bi spizdl tud ostal.

MALA: Kje je Franci?

RINK: Ne vem. Vedno zamuja, še nis tega opazla. Tud ko ga bo not porinu, bo zamudu.

MALA: Ja, ko ga bo vate ne bo.

GLAVCA: Čista voda.

MANEKENKA: Mora bit, če bojo unga tipa umival.

RINK: Marle še tud ni. Mal mi je sumljiva. Čudn se vede, se vam ne zdi.

SKVOT: Ona je pač taka. Franci je tud tak.

MALA: Kaj maš prot njem, kaj pizdiš, umir se, frajer. Rekl ste, da mi boste pokazal načrt za akcijo. Rada bi ga vidla.

RINK: Počakmo Marlo.

Pride FRANC. MALA steče proti njemu in ga objame. Takrat pride MARLA. Ne ozre se nanju.

RINK: Ja, kje pa hodiš?

MARLA: Zdaj sem tukaj, kaj je novga?

MALA: Čakamo na načrt.

MARLA: A tis pa nova? Dobr zgledaš.

FRANC: Nova. Jaz sem jo prpelu, vredu punca, od Mravlce sestrca. Komi čaka kašno akcijo.

MARLA: Jaz tud. Rink, a si kaj prpravu?

RINK: Sem. Napad na magistrat.

GLAVCA: Saj nismo vojaki, dab napadal.

RINK: Načrt je takle: un vrhovn budžo prhaja v službo mal pred osmo zjutri. Če čmo kaj nardit, mormo bit ob pol osmih v vež na lev stran vhoda v magistrat. Šele ko vstop v magistrat, navalmo in ga podremo na tla. Skvot ga bo nokutiru, Glavca in Mravlca ga bosta zvezal, tadrug ga bomo prijel, dvignil in odnesl v haustur na desn, me razumete, na desn stran, ne na lev, odkoder se bomo pognal v magistrat. Tam bomo počakal deset minut. Na znak bo moj brat prpelu kombi svoje firme. Hitra pošta. Odprl bomo haustur in starga vrgl u kombi. Z njim gremo trije: Marla, Franci in jaz. Ostali spizdite v šolo al pa domu. Točn opoldne se dobimo tukaj.

GLAVCA: A ga bomo tlele utopl!

RINK: Idiot! Tebe bomo utopl. Prebutal ga bomo, potem pa izsiljeval. Hočmo dnar in plac in da pustijo une naše iz kehe, razumeš.

MARLA: Ideja je prfektna. Sam jaz neb bla rada zravn.

FRANC: Zakoga ne? Morš bit zravn.

MALA: Lahk pa jaz kaj prevzamem namest nje. Men ni težk delat težke reči.

MARLA: Naj gre tamala zravn vas, jaz pridem sama. Okej?

FRANC: Dobr. Strinjam se. A je kaj narobe, Marla. Čudna si, majke mi.

MARLA: Nič ni narobe, vse je okej. Gremo!

MRAVLJA: Ne še. Počakmo na une pijane tipe.

MARLA: Kaj bi rada z njimi?

MRAVLJA: Jaz že vem.

MARLA: A je kaj narobe?

MRAVLJA: Ne.

MARLA: Izogibat se jih je treba. Še kak dan in zaklenl bomo vsa vrata. Čigav pa je tale bazen?

MRAVLJA: Od unih tipov. Umival se bojo.

FRANC: Ja pa res, odkod ta voda. Ful čudn.

RINK: Nimam pojma, odkod je ta bazen tlele. Fintirajo. Bomo že zvedl. Jutr je treba zapret vse vhode, sicer smo najebal. Glavca, preštudiri ključavnice in vrata, zvečer bo treba vse zapret, jutur pa odpret tistale stranska vrata. Si razumu?

GLAVCA: Sem.

MALA: A bo budžo dolg časa v kombiju? Zakaj v vročini rada kri zavre.

RINK: Ne boj se, zdržu bo.

MANEKENKA: Kaj pa če tip crkne? Od strahu, jebenti, ne ga srat. Nekdo mora bit zravn.

GLAVCA: Ti s svojo lukno, kaj!

MANEKENKA: Rajš jo že njemu kažem ko teb, da boš vedu.

GLAVCA: Men jo ni treba več, kar sem vidu sem vidu najslabš.

MANEKENKA: Nehi! Kaj pa, če bodžota ne bo?

GLAVCA: Bomo pa enga družga zahaklal!

MARLA: Gremo. Po akciji vam bom razdelila izkaznce.

Se razidejo. MARLA ustavi FRANCA.

MARLA: Nova čopka ti je všeč, sem opazla. Paz se! Ti nis človk, ki bi vodu, ki bi isku in se čudu ...

FRANC: Name se meče, ne morm pomagat, saj ni nič tazga.

MARLA: Ni mi všeč. Midva še hodva, če se ne motm.

FRANC: Ja, vem, sam tebe ni, da bi jaz s tabo hodu.

MARLA: Sem. A zdaj drgač mislim o naju. Kaj ti bom pravla.

FRANC: Povej!

MARLA: Un tip je tle preveč. Nis opazu?

FRANC: Sem. In?

MARLA: Znebit se jih mormo, a me razumeš!

FRANC: Ne čist ...

MARLA: Čao, čaka te čopka.

FRANC: Ne zajebavi! Ne pozab, da sva bla frenda!

MARLA ostane v temi. Sliši se šumot vode. Pritihotapi se MAJZL. Slišati je pljusk vode.

MARLA: Pravjo, da je bazen vaš.

MAJZL: Če hočeš, bo zdaj najin. Greva plavat v to široko reko Jordan?

MARLA: Zakaj je tlele ta voda?

MAJZL: Pojma nimam. Častna. Neka tipa hodta sem, nek dedc in neka lepa babnca. Ne vem, enkrat al dvakrat sem ju vidu, nekaj delata, nekaj nameravata, mogoče kašna verska blazneža, teh je zdaj ko gob po dežju.

MARLA: Jutr bo tlele veselica. A štekaš! Enga samsonajt tipa bomo prpelal sem, tle mu bomo povedal, koga bi rad vi in mi in tadrug v tem mestu. A boš pršou tud ti, vesela bi bla. A boš?

MAJZL: Ne vem. Počak, kam greš, počak me ...

MARLA izgine v temi. MAJZL se zvali v bazen.

8. Na pisto se povzpnete MOŠKI in ŽENSKA. ŽENSKA odloži kovček, poišče cev in toči vodo v bazen. MOŠKI jo opazuje. Gresta okrog bazena, nad njim razpeta transparent z napisom KRST NOVE VERE! VSTANI **TI** V MENI! BOG IN **TI** NE ŽIVITA ZAMAN!

ŽENSKA: Če je ostalo še kaj boga na tem svetu, potem morava uspeti. Dober občutek imam. Nekaj me muči. Bova zmogla sama? Kaj pa, če se osmešiva zaradi tega početja.

MOŠKI: Ne vsadi črva, prosim!

ŽENSKA: To ni črv, gre za vero, razumeš, nekaj univerzalnega postavljava v to železo. A sva izbrala pravi kraj?

MOŠKI: Sva. Kam naj bi šla? Na morje? V kak hotel? Si nora! Ne bi naju sprejeli, ne bi naju vzeli za svojega, za sebi enakega. Tudi v športno halo ne smeva. Niti v hribe.

ŽENSKA: Je preveč patetično!

MOŠKI: Ja. In knjiga določa. Bral sem. Knjiga vseh knjig določa, kam moraš, če hočeš človeku dati novo vero, novo ljubezen, novi svet.

ŽENSKA: Kam?

MOŠKI: V najbolj nestvaren prostor pod soncem. Bog, ki ga midva razglašava, je preprost med preprostimi, edini med enakimi, najin bog je bog veselja in tega razglašava. Edinega v vesolju. Nihče naju ne bo prepričal, da ima vsaka hiša svojega boga, vsak človek svojo vero. Nihče! Jaz ga tukaj čutim, vidim ga, v tem železu je, v tem prahu ...

ŽENSKA: Skoraj predivje je tukaj razglašati vero, neorgansko je videti vse to, ti stroji, ta ogromen prazen prostor. Kaj praviš?

MOŠKI: Zelo divje. In tako je prav.

ŽENSKA: Nemoralno?

MOŠKI: Nasprotno. To, kar bova počela, je moralno dejanje, vsak, ki veruje, bo razumel najine namene. Ljudje že od nekdaj poznajo le enega boga ...

ŽENSKA: Dobro, dobro. Bova zdaj vadila? Ko zaprem vhodna vrata pridem k tebi in ...

MOŠKI: Na varno spraviš polno blagajno ...

ŽENSKA: Lepo te prosim! Ko zaprem vrata, pridem k tebi, ljudi moraš razvrstiti okrog bazena, v polkrogu – tako, da vsi vidiijo transparent. Vljudno bom rekla, sezujte se, božji poslanci, ti boš ponovil, počakava nekaj trenutkov, tudi midva se sezujeva, in stopiva v vodo, počasi in elegantno, roke počasi dvigava, dlani so napete, prsti razširjeni, in prosiva: pomagaj nam, kar je božjega in svetega, reši nas hudega, izberi v nas najboljše in nas posveti z lučjo modrosti, vlij nam upanje, da lahko obožujemo in verujemo v vse, kar nas obkroža! V zlo in dobro, v veliko in majhno, v svetlobo in temo. Prosimo za odpuščanje, prosimo za novo vero, prosimo za blagoslov tisočih ver ...

MOŠKI: Predolgo bo tole.

ŽENSKA: Ustvariti morava določeno napetost ... Ne vem, ne verjamem, sama sebi nenadoma ne verjamem.

MOŠKI: Moraš. Drugače odpiši svoje sanje, da bi nekam odpotovala, da bi se rešila službe, svoje družbe in svojega sranja. Brez dela ne bova mogla uresničiti niti ene najine želje, prikovana bova na to mesto, ti na svoje paciente, jaz na svoje opice.

ŽENSKA: Zakaj morajo ljudje plačati vse to?

MOŠKI: Na tem svetu ni ničesar zastonj, razumeš. Da Bog vstane v njih, je treba plačati. Niti eno servisiranje na tem svetu ni zastonj, človek mora vse plačati, tudi otroke, čeprav jih ni naredil.

ŽENSKA: Če naju kdo od mojih ali tvojih zaloti pri tem ... Slutim. Moja hči. Pripravljena sem na to. Če se bo uprla, se bo pač uprla,

midva bova njeno odločitev mirno sprejela, ker sva drugačna, midva meriva drugače, greva drugam, zreva drugam, drugačna sva, zelo drugačna.

MOŠKI: Drugačna? Kaj pa denar, ki ga bova pobrala?

ŽENSKA: Denar z najino drugačnostjo nima nobene zveze.

MOŠKI: Daj no mir, ima jo. Midva sva drugačna oderuha od drugih, se ti ne zdi? Denar bova pobrala od ljudi, ki ...

ŽENSKA: Lepo te prosim! Nehaj!

MOŠKI: Dobro, dobro. Nadaljuj!

ŽENSKA: Molimo, rečem, ti ponoviš, in potem molimo. Na glas. Znaš molitev na pamet? *Odpre lap-top, poblisne modra svetloba.*

MOŠKI: Ne še. *Vzame liste iz žepa in jih razpre.*

ŽENSKA: Nauči se. In nekaj ti moram povedati: na prvi seansi bova imela precej ljudi. Povabila sem svoje prijateljice, nekdanje sošolke, s faksa pridejo, kolegi iz bolnišnice, pacienti, tudi novinarka.

MOŠKI: Svojim še nisem ničesar rekel.

ŽENSKA: Ni treba, počakaj. Ko bova te stestirala, se bova odločila. Ko bom kasirala, nama bo lažje.

MOŠKI: Kasirala! Vidiš, denar je zate na prvem mestu.

ŽENSKA: Ni res. Ljudje so daleč pred denarjem. In ti dobro veš, da nakita ne maram. Vsebina moje duše ima lepši lesk. Greva naprej. Ponavljaj za mano: Kličem vero vseh ver, kličem božje vsega božjega, v nas se naj naseli veselje veselja ... No, prosim, bo kaj!

MOŠKI: Kličem vero vseh ver, kličem božje vsega božjega ... Naj se naseli veselje v nas, stara vera ven, nova vera noter, v nas naj se naseli, za vekomaj, vse vere bodo naše, čimveč ver, temveč bogov, čimveč bogov, temveč sreče, čimveč bogov, temveč sreče.

ŽENSKA: Prehitevaš. Vmes je še molitev o dobrem kruhu in notranjem glasu, ki kliče vero vseh nas. Pozabil?

MOŠKI: Ne, kje pa! Namerno sem izpustil, finale je glavno in rekla si vsebina ... Čimveč bogov, temveč sreče, čimveč bogov, temveč sreče ...

ŽENSKA: Ko pridigaš, potegni vase prenapihneni trebuh!

MOŠKI in ŽENSKA mrmrata, se priklonita, z dlanjo zajameta vodo in se poškopita. Mmrnanje pojenjuje skupaj s pojenjujočo svetlobo. Pospravita transparent in kovček. Odideta. Iz bazena plane MAJZL, ves zadihan.

MAJZL: Mater, skor bi se utopu, dobr, da sta šla, baba je čist prlimana, al je ob rojstvu na beton padla al pa je to tista, ki žvi od

svetlobe! Odpočit si morm. Sleku se bom in švasu do jutra. Žejen sem pa tudi mal. *Sleče mokra oblačila, jih obesi na kavelj jeklene žice, leže s steklenico v roki.*

9. Pridejo skvoterji. Hrum. Na pisto porinejo omot, ovit s širokimi beleimi trakovi. Videti je noge, čevlje in vrv, s katero so zvezane. Obesijo ga na kavelj in zavrtijo.

FRANC: To se nam je pa dobr posrečl. Prvič, se mi zdi. Nihče še nič ne ve. In to je prima. A še diha?

GLAVCA nasloni glavo na omot: Mal pretirava z dihanjem.

FRANC: Odpret bi ga moral.

RINK: Ni govora, luknco ma, dovolj za dihat! In spoznal nas bo.

FRANC: Prav maš. Kaj je rekla šefinja?

MALA: Reku si ...

RINK: Da pride.

SKVOT: Jaz ga bom vzel v roke.

GLAVA: Ti znaš brcnt, ne pa govort.

SKVOT: S tem kurcem bom jaz govoru, tko smo se zmenl.

FRANC: Govor. Lahk začneš.

SKVOT: Ne, počaku bom na ...

MALA: Ta pičkica... Je ena kurba!

MANEKENKA: Bod tih in ne nor! Če te sliš, ti bo odrezala jajca.

Pride MARLA.

SKVOT: Čao, tip je tlele, jaz bi kar začel.

MARLA: Smo sami? Čigave so cune tam gor?

MRAVLJA: Povohi jih, pa boš uganla.

MARLA: Če se bo budžo zadušu, so njegove? Kje je?

GLAVCA: Mogoče v bazenu. Če je, smo lahk vesel.

MARLA gre okrog bazena, potegne oblačila s transparenta in zagleda MAJZLA.

MARLA: Tu je, spi ko klada. A ga zbudim?

SKVOT: Ne, pust ga, naj končam s tem kurcem!

MARLA: A vas je kdo vidu?

RINK: Nikogar ni blo okol. Iz kombija na bicikl, z bicikla smo ga vrgl na tla, dobr zivil, pol pa prnesl sem gor. Piha ko lokomotiva.

MARLA: Zraka nima, zadušu se bo, pol ne bomo nič več mogli.

SKVOT: Dobr diha, skoz čevle diha, pustmo ga tko, ko je, ne sme nas videt, reku sem že. Posluš, zdaj mam veliko šanso, zdaj lahk dosežemo velik. Vse, čist vse, ta plac, dnar, politko na našo stran in še kaj.

GLAVCA: Nič še kaj, točn morš vedet, kaj hočmo od njega.

SKVOT: Improviziru bom.

MARLA: Doslej smo improviziral, zdaj ne mormo več, mislim, da nam gre za nohte. Odzuni vejo, da smo mi in tud tle notr mam sranje, pijance in ta bazen in ta napis, nekdo stoji odzad. Ampak kdo? Mam izdajalca?

MALA: Kaj me gledate, jaz sem tu zarad mojga ... Al ne!

FRANC: Okej, okej, ne joč, mala! Z mano je, ne glejte je!

MARLA: Skvot, začn!

SKVOT *brcne v omot*: Posluš, ti zajebanc, zdaj te bom zmlel, mi smo tlele, mlad folk. Ki hočmo sprement ta mest, as me zastopu!

GLAVCA: A vidiš, da kima, nadaljuj!

SKVOT: Pizdu mater, ne prekinjaj me, morm bit skoncentriran. As slišu, od tebe rabmo priznajne. Od tebe rabmo molčečnost. Od tebe rabmo dnar. Ti in tvoji pomagachi ...

GLAVCA: Reče se ti in tvoji mestni svetniki, veš, oni razpolagajo z dnarjem in s celim mestom. To mu rec!

MARLA: Točn.

SKVOT: Ti in tvoji svetniki morjo od juttr naprej sprement politko do vsega mladga folka v mest. Treba jim je najt dobre place za spat in delat, morjo met tudi vodo in štrom, morjo met tud ateljeje in odre, bendi pa zadekane kleti, mesto se nam mora prklont in mesto se mora odpret za druge ljudi, za tujce, za pijance, za verne, za alterje in tačrne ... A naj mu rečem za nacije in cigansk folk in grin dregonse?

FRANC: Ne ser ga, pobil nas bojo!

SKVOT: Kaj pa skinhede?

MARLA: Ja. To mu rec! Ne bo zastopu, unim pa bo že neki zinu.

SKVOT: In skinhedi morjo met nekaj zase in čoperisti in igralci in uni, ki se vozjo z bicikli, in rolerji, skavti, skejterji, tarmen tud, as razumu! *Brcne v omot*.

MRAVLJA: Sam brcat znaš.

Na kavljju viseči omot se pozivaba in vrti. Ko so ugrabitelji obrnjeni s hrbtom proti njemu, se odvija.

SKVOT: Vse sem povedu.

MARLA: Nisi.

SKVOT: Kaj čmo še rečt?

MARLA: Prid sem!

SKVOT pride k MARLI, ta mu šepeta na uho.

SKVOT *Marli*: Čist sem pozabu. *Omotu*. Če vsega tega juttr ne bo in če ne bojo spustl naših iz kehe, bomo poiskal tvoja otroka in tastaro in z njimi ist naredl ko s tabo. Zaprl jih bomo in mlatl, as slišu, ti zajebanc, mlatl bomo do konca, do dreka. Tud tebe lahk spet dobimo in takrat boš visu tlele gor, namest tistih zajl ... Kaj pa ti tko zabit gledaš?

GLAVCA: A jaz?

SKVOT: Sam ti tukile tko čudn zjaš.

GLAVCA: A Majzl trdno spi?

SKVOT: Pojma nimam.

GLAVCA: Rad bi neki preveru ...

MARLA: Povej že!

GLAVCA: Tko razgledan ste, veze mate z vsemi. Šepetaje. Rad bi vedu, če je Majzl polcaj, če ni njihov človk, da neb brezveze kdo nanj računu ...

MARLA *zavpije*: As znoru! Idiot!

Krik prebudi MAJZLA, ki pokrit leži na postelji. Skoč i pokonci.

MARLA: Obleč se!

MAJZL: Ne morm, vse je premočen. Žejen sem. A je kašna flaša tuki?

FRANC: Pober se od tu.

MAJZL: Dobro jutro, ne pa pober se od tu.

FRANC: Zgin, sem reku. Ga brcne.

MAJZL *na tleh*: A nag naj grem! Teb bi pasal en tak mimohod s trdim kurcem, a!

FRANC: Marš, beda jedna!

MAJZL: Paz na jezik!

FRANC: Nikol več, majke mi! Sam useku te še bom, pogrnu boš in potem te bom tepu do smrt, dost te mam, baraba kurčeva, dab crknu že enkrat!

MAJZL plane proti FRANCU. V trenutku sta na tleh. Padajo udarci. FRANC omahne.

MAJZL vstane: Dobu je, kar je isku. Škoda, da se ni prej sleku, zdaj ga bom pač jaz, njegove cune si bom dal gor, mogoče me potem ne boste več napadal. Volk dlako menja ... As, me tuki notr zbada!

MALA: Franci, Franci! Kaj smu naredu!

MAJZL počasi slači FRANCA in se oblači, pomaga mu CIGO. MALA se zaganja v MAJZLA. Medtem skvoterji premikajo omot.

MAJZL: Jaz nič, sam se je udaru!

SKVOT: Mal bi ga moral namočiti.

MAJZL: A tega vašega Francija, kar dajte ga mal, da se bo zbudu.

SKVOT: Ne, tega tipa tlele. Brcne v omot.

MARLA: Zdaj ga je treba čimprej spustit. Če so polcaji kaj navohal ...

SKVOT: Nič ni obljubu.

MARLA: Slišu nas je. Cvika ko hudič. Vse bo zrihtu, sam ne do jutur.

RINK: Resno misliš?

MARLA: Spustmo ga, fantje!

RINK: Ne še!

MALA ihti: Franci, Franci, moj Franci, čist si krvav, vstan, greva, zuni te bom umila in oblekla. Tok sem nesrečna ...

MALA dviguje FRANCA, ga vleče v ozadje in išče njegova oblačila. MAJZL stopa nanje, ne dovoli ji vzeti ničesar.

MAJZL: Mir mi daj, punčka! Če sem dobr razumu: dosegel niste nič.

MARLA: Kaj bi moral doseči?

MAJZL: Neki bi moru oblubit.

MARLA: Kdo?

MAJZL: Tist zalimanc, ki ste ga vlačil gorpadol.

MARLA: Na primer?

MAJZL: Naj s prstom pomiga, če vas je razumu.

RINK: Nima prstov!

MAJZL: Pol pa z nogo al pa z glavo.

MARLA: Dobr. Vpraši ga!

SKVOT: As nas razumu? Če si, pomigi z glavo. In če si razumu, obljub, da boš izpolnu. Pomigi!

MANEKENKA: Miga, miga. A ste vidl, pomigu je s čevlom. Odličn človk!

MARLA: Odneste ga! Na bicikl pa pred magistrat z njim! Tam ga odložte in pazte, da vas kdo ne vid!

Omot se zavrti, MARLA ga ustavi, poišče konec traku in ga počasi odvija. Iz omota se najprej pokažejo telo in roke, v katerih so rdeči čevlji in črn klobuk, nazadnje se trak odvije še z glave. MARLA spusti trak in prepozna CIGOTA.

MARLA: Mater! Pa to je Cigo! Banda, kaj ste mi naredl! A vas ni sram! Nesposobn folk! Zato v mest ni blo nobenga alarma, tko čudn mirn je blo. Tega ne bom pozabla. Mamu vam ...

CIGO: Spuste me! Dajte me dol! Se vam reku, da bo srajne ...

MRAVLJA in MANEKENKA mu pomagata. Odvežeta vrv na nogah. Medtem MALA dvigne FRANCA in odplazita se, FRANC napol nag. Vsi odidejo. MARLA in MAJZL ostaneta sama.

MARLA: As vidu? Na koga naj se človk zanese? Kar šli so, kar zbežal od tu.

MAJZL: Teb vse zbeži.

MARLA: Ti mi že ne boš. Vse je padl v vodo. Obleč se!

MAJZL: V kaj?

MARLA: Men je vseen. Sam obleč se.

MAJZL: Kaj je! *Oblači se v Frančeva oblačila.*

MARLA: Nič. Tole mi ni všeč.

MAJZL: Obleka al jaz?

MARLA: Vse to, kar se je zgodl.

MAJZL: Nič se še ni zgodl.

MARLA: Preveč stvari se je že zgodl.

MAJZL: Zakaj si ostala?

MARLA: Ker te moram nagnat od tu. Razumeš, morš it, ti nis ko mi.

MAJZL: Diskriminacija, a!

MARLA: Ne vem. Pridruž se nam. Prosm.

MAJZL: Razmišljam o tem. Ampak pol ne bo Franca tle.

MARLA: Niti njegove punce.

MAJZL: Rad te gledam. Častna ...

MARLA: Vem. Še več ko to.

MAJZL: Točn. Prid sem! *Potegne jo k sebi.*

MARLA: A skočva v bazen?

MAJZL: Ne. Voda je umazana, tu zad se skrijva, prid, rad te mam, vedno bolj si moja, prlimu sem se nate, res, čisto sem fertig. V srcu si dobra, kaj, le to zuni je čudn, a ne. Ti nis drgačna od mene, ti si ista ko jaz, midva sva enoinisto, a ne. Prid! Nočm te več izgubit. Če tu ostanem, bom umrl, če grem, me boš pozabla. Kaj naj izberem? Povej!

MARLA: Rada te mam. Ostan pr men, za vedno ostan. A boš?

MAJZL: Pijanca boš mela?

MARLA: Ne piješ več.

MAJZL: Manj pa tud ne.

MARLA: Ne se zezat! Odloč se in reč: ne bom več pil!

MAJZL: Ne bom več pil! As, pika me tu notr. Če to rečem, me strašno zaboli, ne zahtevi več tega od mene. Nič ne morm obljubt. Če bom, se bom stegnu, boš vidla.

MARLA: Ti kar zajebavi.

MAJZL: Prid.

MARLA: Me maš rad?

MAJZL: Več od tega. Uležva se. Komi stojim. Noge me tko pečejo, od tukile do tukile, ne vem, zakaj.

MARLA: Pijača je kriva. Ne veš? Potegn ta transparent dol, čigav je!

MAJZL: Ni važn. Pust ga, naj bo, mene ne mot, vseč mi je tale servis za krst nove vere. Midva bi morala na nov neki začet. Pojma nimaš, kako te mam rad, čist me je vrgl, še nikol tko, to bo dolg trajal, se mi zdi. A neb pustla te tipe, da sami urejajo svet: oni po svoje, midva po svoje. Drugače. Kaj pravš?

MARLA: Drugače? Kaj je zdaj to!

MAJZL: Ja, mal drugače, po svoje. Kaj se smejiš! Aja, požrl sem besedo, a ne, drugačnost obstaja, to misliš ... Ne vem. Mogoče. Prid, ti, drugačnca! Prid k drugačnmu! A se zmenva? Pobegnva od tu. Na lepš te bom odpelu, vsega se bova rešla, preveč se ženeš, neb dovolu, da se ti kaj zgodi, a štekaš! Greva! *Poljubi jo, ležeta na tla. Zatemnitev.*

10. Hrum vrat. Vrata ostanejo priprta. Prideta MOŠKI IN ŽENSKA. Ona nervozna, on počasen.

ŽENSKA: Vonj po pijači in rji bo tukaj ostal večno. Na živce mi že gre. Malo bova morala osvežiti.

MOŠKI: S čim?

ŽENSKA: Na trgu je novo rožno olje.

MOŠKI: Dobro.

ŽENSKA: Prižgi luč!

MOŠKI: Čudno, da je tu sploh elektrika.

ŽENSKA: Danes pridejo poskusni zajci.

MOŠKI: Kdaj si se zmenila? Pohiteti bova morala. Nerodno mi bo. Jaz in takale vera. Kaj misliš?

ŽENSKA: Nehaj, lepo te prosim, nehaj. Zdaj je, kar je. Skoncetriraj se na molitev. Jo znaš?

MOŠKI: Znam. Hopla, nekam sem stopil. Kaj je tole? Na nogo sem stopil, na cunje. Pardon, pardon ...

ŽENSKA: Kdo je?

MOŠKI: Ne vidim, pokrito je. Noge! Spijo. In če noge od mrtvih?

ŽENSKA: Ne bi se čudila. To morava odstraniti ...

MOŠKI: Noge so tople, v žilah bije. Smrad pa je tudi. Kakšna klošarja.

ŽENSKA: Kaj bova pa zdaj? Teci k vratom in odpovej! Ne moreva naprej, seanso bova prestavila.

MOŠKI: Lepo te prosim!

ŽENSKA: Cel svet bo izvedel. Hrup, a slišiš, nekdo prihaja.

MOŠKI: Teci, zapri vrata, jaz bom pogledal, kdo je tu spodaj.

ŽENSKA pohiti s piste in se skrije, medtem MOŠKI pogleda pod rjuho, zaokroži okrog bazena in se potuhne. Pridejo Majzlovi prijatelji. Osvetlitev.

CIGO: O, svina, spet sta skupi! Hej, Majzl, zbud se, oblec se, ura je poldne, ti pa švasaš, daj, zbud se!

GNILOBA: Pponoč jo je spet jebu.

MAJZL se prebudi: Kdo je?

GONISE: Mi smo, spal bi rad mal.

MAJZL: Kje ste do zdaj lazl?

CIGO: Na obisk smo šli. Pil smo ko krave.

MAJZL: A neb mal zaspal?

PRDEC: Jaz bi mal, a ne morm, če je ženska tle. Žejen sem pa tud ...

MAJZL: Tuki ni pijače, pejd ven in zuni žri, tuki se ne bo več pil.

CIGO: A sem prav slišu?

GONISE: Majzl, gonse, reku si ...

MAJZL: Reku sem, tuki ne bomo več pil. Okej?

CIGO: Dobr. Ne krič, glava me boli. A spi?

MAJZL: Ja. Lepa je, ko spi, kaj pravš, Cigo.

CIGO: Zelo je lepa, tašne babnce ni na svet.

MAJZL: Tud v veselju je ni.

PRDEC: To pa neb reku. Zgori so take vile, da te vrže, tko so lepe, tko bele in nežne, bral sem, res!

MAJZL: Ti si vidu miši, ne pa vile, daj no mir. Zdaj jo bom pa zbudu. Punca, zbud se, prjatli so pršli!

MARLA se zbudi.

MARLA: A so me vidl?

PRDEC: Če te jaz nisem, te tadrug tud niso.

GNILOBA: Sam jaz sem te vidu, a se zdaj nič več ne spomnim, kaj sem vidu. A mislite, da mam kašno bbbolen, a zuni kašna viroza razsaja?

MAJZL: Posluš! Ab ti mela za nas eno predavanje o seb in ostalih, o tem placu in vaši postaji in tko naprej.

MARLA: Če hočjo?

CIGO: Ja, hočmo, da bomo končn vedl, pr čem smo.

MARLA: Dobro. Vsako mesto, ki da kaj nase, ima plac za take, ko smo mi. To je zuni zakon. Kdor ga ne upošteva, nastrada. Nekdo bo pomislu, da se obnašamo ko bebci, kje pa, mi hočmo politko, pol smrt. Rajš pa tud v smrt, ko ven iz teh placov. Tko bi mogl bit, če neb ble riti med nam.

CIGO: Med nam?

MARLA: Med nam, sem rekla. Odzuni so riti, ki nam ne pustijo dihat. Da neb blo to predavanje preveč suhoparno, bom postregla z neki podatki: pr nas na sedem ludi pride en policaj in en politik, na sto ljudi en znanstvenik in na sto tisoč prebivalcev en skvoter in mogoč en klošar. Tu je neki narobe. Vi mislte, da smo zdrogiran muskonterji, da smo faliran študentje. Nič od tega. Mi smo zasvojen s politko drugačnosti, jaz nikol ne trobm v ist rog: če v mestu rečejo, plesal bomo, jaz ne bom, tud če rečejo, zdaj pa bojo uni mulci mel svoje place, jaz ne bom šla tja, jaz hočm čist po svoje žvet. Tko ko vi. A naj vam zabranm pijačo in spajne? Ne morm, čeprav si zlo želim, da bi kidnł od tle. Sem smo prišli, da bi delal, se organiziral prot tastarim. Nas ne sme nihče maltretirat, še manj pa terorizirat. A me zastopte? Že zdavni smo dozorel za svobodo in zdaj ko ima ta svoboda nekaj soli in zrnja, jo lahko žajremo ...

MAJZL: Svoboda nikol ne dozori.

GONISE: Točn. Ker že ves poletje dežuje.

CIGO: Čes punca, ki se ne pustiš maltrertirat, zakaj hodš z Majzlom?

MARLA: Cigo, pust privatn živlejne. Ne maltretiri me!

CIGO: Oprost, da živim.

MARLA: Majzl mi je všeč, kaj morm.

GONISE: Če je sam to, okej.

MARLA: Kaj bi blo družga?

GONISE: Ne vem. To veš ti, al ne?

MARLA: Povej, bod odkrit!

GONISE: Prej si bla z drugim.

MARLA: A ti nis prej pil iz druge flaše?

GONISE: Veš, kaj, gonse, to ni ist.

MARLA: Je. Mogoče sem zdaj spregledala.

PRDEC: Se mi je zdel, da si slepa. Tko ko Gniloba.

MAJZL: Nehimo s tem. Kaj nas čaka?

MARLA: Nič dobrega, ker se boste moral od tu spokat.

GNULOBA: Ppppizdu mater, a sjo vidu, kar ppppršla je s ta najbolj trapasto besedo na dan!

MARLA: Vi gor, mi bomo tuki, za vas poseben vhod ...

MAJZL: Sam tu je še nekdo. In ta nekdo ma tle bazenček. Kaj bomo z njim?

MARLA: Ko se bojo prikazal, bomo vidl. Ne bomo se pustl.

GNULOBA: Če bomo mi dddost jebal, nas ne bojo zajebal.

MARLA: Čao, jaz grem.

MAJZL: Mi tud.

CIGO: Kam?

MAJZL: Po pijačo, napil se ga bomo, preden se poslovimo.

GONISE: Tu bom počaku.

MAJZL: Gremo, sem reku, ne me jebat!

Odidejo. Na pisto se splazita MOŠKI in ŽENSKA.

ŽENSKA: Marla! Marlica! *Zaihti*. A si jo videl! Moja Marlica!

MOŠKI: Pomiri se! Kaj bova zdaj?

ŽENSKA: Ne sme izvedeti. Drugi prostor boš poiskal. Takoj.

MOŠKI: Mislil sem, da boš rekla, končati morava s tem.

ŽENSKA: Še začela nisva.

MOŠKI: Kaj boš rekla Marli? Si bosta še lagali in se gledali v oči?

ŽENSKA: Marla protestira! Marla je anarhistka! Marla pije! Marla ne študira! Kam je zabredla! Pa tako rada jo imam. Dobro sem jo vzgajala.

Vedno sva bili skupaj. Kot eno. Znorela bom. Če mož izve. Vse bo pobil!

MOŠKI: Tudi naju? Umakniva se. Ko se bo poleglo, prideva nazaj.

ŽENSKA: Morava priti. Ljudi ne bova pustila na cedilu.

MOŠKI: Pa bi jih morala.

ŽENSKA: Nikoli.

ŽENSKA zaihti. Odideta.

11. Na pisto prideta FRANC in MALA: on skoraj gol, ona išče Majzlova oblačila.

MALA: Temu morš narest konc. Tega ne bom več prenašala. Če ga ti ne morš, pa ga bosta Skvot in Rink namlatla. Na, obleč še tole. A te boli?

FRANC: Seveda me boli. In te cune, mokre so.

MALA: Ne jeb. Posušl se bo.

FRANC: Hočm svoje cune nazaj.

MALA: Dobu jih boš. Oblubm.

FRANC: Tko ne bo šlo več naprej. Zajebu jih bom. Sem jih že. Marlini stari sem neki bleknu, če ma kaj soli, bo pogruntala. Dobl jih bojo, midva se bova pa umaknla, pol bova šla na svoje. Okej?

MALA: Sem vedla, da boš prav odloču. Podpirala te bom. Res. Moj si.

FRANC prikima, jo objame in poljubi. Potem skoči k sodu, vzame torbico iz njega.

FRANC: Prid sem, neki mam zate.

MALA: A res?

MALA skoči k sodu. FRANC ji da torbico.

MALA: Z ljubeznijo, ane?

FRANC: Za večno ljubezen, moja srnca. A me maš zdaj še bolj rada?

MALA: Tok neskonč te mam rada.

FRANC spleza na pisto. Pridejo skvoterji. MALA torbico spusti v sod.

RINK: Rezultat: Čista nula.

GLAVCA: Ker ni bilo Marle zraven.

FRANC: Kurc pa Marla, ona nas je zjebala.

SKVOT: Nič nismo dobl, a smo ga mel, tlele, prvezanga, čist že zjebanga, sam z glavo je še mal migu. Rink, koga si se ustrašu, zakoga nis vztraju do konca. Dubl nas bojo, in če se tip ni totaln prestrašu, smo najebal.

GLAVCA: Tiho bo ko rit, prestrašu se je ko človk, ki požre meso nore krave. Brez skrbi smo. Ta ne bo več črhnu besede prot nam. Kje je Marla?

FRANC: Kaj te briga! Razčistmo stvar: kdo je zajebu ugrabitev, kdo ga je spustu!

MRAVLJA: Jaz.

RINK: Ti?

MANEKENKA: Jaz tud. Če bi tam not bil tvoj tastar, a bi se tudi tko obnašu.

FRANC: Še hujš. Pohodu bi ga in vrgu v vodo.

MRAVLJA: Noge sva mu odvezali in reku nama je, da nas bo mest pustu pr mir. Eto, vse smo dosegel. Brez nasilja.

RINK: Mater, to bosta drag plačal.

MRAVLJA: Jaz sem že. Ti sme posilu, Skvot me je pretepu, un pijanc je rinu vame, ajde, kdo še hoče, tu sem. Ovčka. Priden kuža. Bolha. Mravlca.

MANEKENKA: A naj se slečeva, al kaj? Vi ste navadn zajeban folk, tolk sem pričakovala od vas, dobila pa nič, ama ništa.

GLAVCA: Ne? Jaz pa. Glava me boli.

MALA: Neki bi rekla, to ni blo pošten, z unim tipom bi lahko izsiljeval, lahk bi dobl vse, tok pa ...

MRAVLJA: Tih bod! Sam šminkaš se tlele, nekaj nared, pol se pogovarji! Un tip sploh ni bil budžu, ampak čist navadn človk.

FRANC: Počas, Mravlca, ne jeb, moja punca je in prosu bi več rešpekta.

MANEKENKA: Velik sem pričakovala od postaje, zdaj se pa sam kregamo. Ko ni Marle, je kurc, ko je Marla tlele, je tle tud un tip in vse je spet zajeban. Sprement se mormo, zamenat plac. Kaj pravte!

RINK: Nič. Počakmo Marlo.

FRANC: Ne bomo je čakal, jaz bom vzel stvar v roke. Prva naša naloga je, da se otresemo pijancev in da skličemo tiskovko. Razložit bo treba ugrabitev, predstavt ta plac in naše akcije. Okej? Mi mormo bit taprv, mi mormo medijem povedat pravo verzijo, če ne, jo bojo pisal po svoje. Poznam sceno.

SKVOT: Okej. Ti boš vodu ...

Pride MARLA.

MARLA: On ne bo vodu, dokler sem jaz tle. Preveč me je zafrknu in prpelu si je drugo.

FRANC: Ne ser, ti si bla z unim pjancem. Zalubla si se vanj. S tako babo ne bom mel veze. In un tip je neki mel z Mravljo in ...

MANEKENKA: Zakaj pa z mano nič? Tko fejst človk je.

MRAVLJA: Naivna si. Tip je baraba. Ni vse v tiču, zapomn si.

MANEKENKA: V tehniki pa, kaj pravš!

MARLA: Pustmo privatn živlejne pr mir. Slišim, da od ugrabitve ni nič, zato predlagam, da zabarikadirimo fabrko. Unih tipov ne bomo več spustl k seb. Dost jih mam. Franci, organiziraj stražo, zapahnte vrata, stopnice bo treba prestavt. Pol se dobimo tukile.

FRANC: Preveč se šopirš, Marla, men ne boš več ukazvala, tu gor si se mi povzpela, dost te mam. Če ne boš spustila vajeti, bom ukrepal po svoje. Tvoji stari bom povedal, kdo si v resnic. Dobr veš, da bo popizdla. Zato, prosm, nehi mi ukazvat, tu sem jaz šef.

MALA: Nekdo mora bit, a razumeš, nekdo mora vodit, tok ne gre, vsak neki hoče, vsak neki razlaga. Tok mora bit ko v šol al pa v tovarn.

MARLA: Okej. Prevzem, men je vseen. Sam da se premaknemo. Skoz smo na istem. Nič ne mormo, niti enga sestanka še nismo mel, niti ene pametne akcije. Nič. Nula smo. Ko na začetku.

FRANC: Sestavt mormo plan.

MARLA: V planih ni nič svobodnga, a ne štekaš!

FRANC: Samovole pa tud ne bomo trpel. Jaz sem za organizirano svobodo.

MARLA: Dobr. Pa pel stvar kakor hočeš.

Skvoterji se razidejo. MARLA zaustavi MRAVLJO.

MARLA: Posluš, Franci bo kmal opešal, če že ni, tamala ga bo čist uničla. Problematičen je tuki edin še Majzl, zarad njega ne morm čist nič realizirat, a se spomnš, kašne načrte smo mel, preden smo prišli v to fabrko. Teater - in ti bi vodila kostumografsko delavnico - imel bi plesn center, debatn klub, koncerte, filme, akcije zuni mesta, akcije v Italiji, Nemčiji na Madžarskem ... Pa ugrabitve. Odpotvat bi moral, zuni je čist drgač. Midve bi lahk skupi delale. Jaz ti vse zaupam,

rada te mam. As vidla: nič nismo dosegli, nič od napovedanga. Ab mi neki pomagala?

MRAVLJA: Bi.

MARLA: Napit bi morala Majzlove tipe. Tud njega. Napit do konca. Pol jih pa nekam spravt. Proč od tuki. Sem mislila, dab jih ... Potem bi mi lahk mirno zaživel, ta nesnaga nas ovira pr del. A si sposobna kaj narest?

MRAVLJA: Sem.

MARLA: A te je?

MRAVLJA: Ne.

MARLA: Te je hotu?

MRAVLJA: Ja.

MARLA: A te to boli?

MRAVLJA: Zlo.

MARLA: No, vidiš, maščeval se mu bomo. Ko jih ne bo, bomo zavladal, okupiral cel mest, sčistl ljudi ...

MRAVLJA: Maščeval? Ampak ti si zalublena v Majzla ...

MARLA: Ne vem ... Odgnat jih mormo od tlele in ščistit. Nič družga. Hočmo mir. Ti in jaz bi lahk ogromn nardili ...

MRAVLJA: Sčistl ljudi? Tle ni čistilna.

MARLA: Pa bo, ko bomo zamenal un folk na oblasti.

MRAVLJA: Kaj morm narest?

MARLA: Napit jih morš.

MRAVLJA: Kje?

MARLA: Tle. Majzl pride kmal.

MRAVLJA: Sta zmenena?

MARLA: Ja.

MRAVLJA: Kje so flaše?

MARLA: Tam odzadi.

MRAVLJA: Pripravljena sem. Tud zarad sestre in Francija. Tud onadva se morta od tuki spokat. Mravlca ma za vsazga neki posebnga za probat.

MARLA: Dobra punca si. *Jo poboža in objame.*

Pridejo skvoterji s FRANCEM in MALO na čelu.

FRANC: Zaklenen. Zavarovan. Zadihtan. Zdaj je fabrika totaln naša. Z Malo greva zdaj mal ven. Lačna sva. Gre kdo z nama?

Vsi odidejo. Ostaneta le MARLA in MRAVLJA. Z vrha se k njima po vrvi spusti MAJZL.

MAJZL: Kaj se dogaja? Skoz vrata in okna ne morm, sam lina na strehi je še odprta, dobr, da so te zajle ostale. Kaj je! A se je kaj zgodl?

MARLA: Nič se ni zgodl. Zapiramo štacuno.

MRAVLJA: Pregnali vas bomo.

MAJZL: Skrajn cajt, čist smo vas ohromel. Nekam zgubljen sta videt.

MRAVLJA: A bomo kaj spil?

MARLA: Kaj sprašuješ? Daj!

MAJZL: Ne počutm se dobr.

MARLA: To je pa čudn. Daj, Mravla, natoč nam.

MAJZL: Najprej je treba flaši odpret. S čim?

MRAVLJA: Če odprem sebe, bom tud flašo. Kaj pravš!

MAJZL: Brez naju ne morš nič odpret. Najmanj pa sebe.

MRAVLJA: Tebe sem že zdavni odprla. Odper!

MARLA: Ne klamfaj, obdrž zase. Kar je blo, je blo.

MRAVLJA: Na, Marlca! *Ji ponudi steklenici. Če boš odprla, boš pila prva!*

MARLA išeč predmet, na katerem bi odprla steklenici. Stopi h kovinskemu sodu, zamašek nastavi na rob in udari. MARLA opazi torbico, jo dvigne, ostrmi, jo hitro potisne nazaj, odpre steklenici.

MARLA: Evo flaši! Če tole spijemo, se bomo krasn mel.

Ko MARLA nagne steklenico, MRAVLJA na skrivaj v drugo vsuje prašek.

MAJZL: Počas, počas, punca moja. Dober cug maš, daj še men.

Izpijejo steklenico, MRAVLJA ponudi drugo.

MARLA: Pijana bom. Lahko umrem od pijače, a to vesta?

MAJZL: Ne. A si alergična na alkohol?

MARLA: Ne vem točn, vem sam to, da lahk zginem.

MRAVLJA: Probi, da vidmo.

MARLA: Rdečga mam raj ko belga. Rdeč je mal kiselkast, paše mi, daj mi flašo, Mravlca! *Nagne steklenico. Zdaj bom mal legla, vrti se mi. Vidva ne bosta cugnla?*

MRAVLJA: Jaz mam dovolj, tukile je še mal, tole bom spila. A grem po več?

MARLA: Ja. Dotolkl se ga bomo. Ti si navajen, kaj?

MAJZL: Preklete dobr. Ne vem, kdaj bom nehu. Najbrž nikol. Žalostna novica. Ampak želja je silovita.

MRAVLJA, MARLA in MAJZL ležejo.

MAJZL: Cel živlejne sem se zajebavu, pil, preklinu in zapravlu čas, zato zastopm tiste, ki tega niso počel in so celo živlejne delal ko črna živina, raziskoval, izumlal, vodl fabrke, študiral kar naprej, se jebal od jutra do noči. Ko sem to spoznal, se mi zgodi najhujš. Ne morš verjet, ne morš prot vetru scat, ne morm pomagat, zacopu sem se. A me slišiš! Zbud se! Mravlca! Kje si, Mravlca?

MRAVLJA: Tuki. A maš kako željo?

MAJZL *vstane, se opoteče do bazena*: Vešda mam. Od tu se moram spokat. Kaj pravš? *Vrne se k negibni MARLI, jo dvigne, strese, spusti, dvigne, vstane in zavpije.*

MRAVLJA *se oddalji*: Prid k men! Ne bo ti žal ...

MAJZL: Marlica! Zbud se, nehi se zafrkavat! Daj no, vstan! Zbud se, ne se zezat ... Kaj ti je! Nehi! *Jo dvigne.* Ne diha! Kaj je! Ne morm verjet, zdaj ko je najlepš, se mi tole zgodi ... Dihi, dihi! Tlele mi greš to narest! A ji je slab al kaj, Mravla! Pred mojimi očmi, a nis mogla zbrat kašen drug plac, pred mano greš to naprav, pijača te je zadavla, mater, to se je od mene nalezla, od mene je to vzela? Zakoga, zakoga si šla po mojih stopinah! Modrak sem pravi! Mravla! Pomagi! Hotu sem ti ustreč, tiska Francija si mi tud naprtla, dobr, sem že pozabu, ampak z njim se je začel vse to ... As, me tuki notr zbada. *Jo spusti na tla.* In stiska, as, ne, ne, ja ne bom gagnu od tega kurčevga prtiska ... *Zapleše okrog nje, z nogo udarja v tla.* A me slišiš, zakaj si pršla sem! Veš, ko si z mano, si res drgačna ... *Se ustavi.* Zdaj bi rabu svojo mam. Jo že vidim na travnku, na vrh hriba teče, pol bo šla prot reki. Mama, mama, zakaj nikol ne umreš? *Poklekne.* Znotraj oči je živa, iz mene gre, v mene pride. Zakaj se nikol ne ustavš, mama. Ustav se, ustav se, prosm, prosm, ne, pust me pr mir, ne, ne ... *Leže, odpre zadrgo na hlačah in se znotraj hlač boža.* Rožce so posejane! Kafe je kuhan! Žemlce so na miz! Prid, mama! Pridta obe! Marlica ti tud! As, zdaj me spet stiska, as, as, boli, joj, peče me v prsih, preveč, preveč, ne bom zdržu, ne bom, mater, mater ... In žejen sem, strašn

sem žejen, kje je kašna flaša, Mravla, daj mi jo, en sam požirk, prosim, as, as, as ... Vstane, pleše, se vrti, topota.

MRAVLJA: Nehi! Taki so kojni, ko se prebujaajo. Nebogljeni in neumni. Še znoru boš, prid rajš k men. Marla sam trdn spi.

MAJZL pade: Kaj si ji nardila! Povej! Slišiš!

MRAVLJA: K teb pridem, počak me ... Pride k njemu. Ona je videt živa in tud dela se živo, a paz, ona ne živi.

MAJZL vstane: Ne! Umrta je? Marla, Marla ... Pade na kolena, stresajo ga tonični sunki, prime se za prsi, leže.

MRAVLJA leže k njemu. MARLA se medtem premakne. Odpre oči. Se nasloni na roke in opazuje, spet leže. Naposled se dvigne na kolena. Dotakne se MAJZLA, ga pocuka za lase, poljubi in pokliče.

MARLA: Majzl, vstan, dost je spajna, mene je tud pijača spodnesla, strašn vin, zdaj je v redu. Vstan! Vstan!

Telo je nepremično. MARLA dvigne njegovo roko, jo spusti, nemočno pade. Vstane, ga dviga, vleče do bazena in spet nazaj. Zajoče. Pade na kolena, ga poljubi in kliče. Udarja po njem. Pridruži se ji MRAVLJA.

MRAVLJA: Zgleda, ko da je umrl. Čist bel je.

MARLA: Ni. Kaj ti veš. Kaj se je zgodl?

MRAVLJA: Nič. Zaspala si. Jaz tud ... In on tud ...

MARLA: Nisem hotla zaspal, kaj se je zgodl z mano! Zakaj se ne zbudi, poklič koga, reševalce, daj, pomagi mi, dvignt ga morva.

MRAVLJA: Telefona nimam.

MARLA: Moj pa je crknu! Pejd ven, klič, klič, der se po ulc!

Pritihotapita se ŽENSKA in MOŠKI. Ko zagledata MARLO, se potuhneta.

MRAVLJA: Men se zdi brezveze hodit na ulco, tip ne diha več ...

MARLA: Diha, pa še kako diha!

MRAVLJA: Zakaj spiš z njim?

MARLA: Ker je moj.

MRAVLJA: Ni tvoj! Če je tvoj, ga reš!

MARLA: Kako naj ga rešim?

MRAVLJA: Vidiš, da ni tvoj. Tud moj je.

MARLA: A ga lahk rešva?

MRAVLJA: Če obstaja bog, ga bova rešli.

MARLA: In če ne obstaja?

MRAVLJA: Ne vem, kaj je pol zanarest ... Drkaj mu, mogoče mu še pride, pol boš vidla, če je on res on al je ... Veš, človek še neki časa živi.

MARLA: Zlatga ma, da boš vedla. Sam jaz se ga lahk dotaknem.

MRAVLJA: Jaz tud, šlatu me je ... Mislím, da ni več pr seb. Škoda. Srce je fuč. Zagotov.

MARLA: Drži se za prsi, mogoče je ... Kaj bova zdaj?

MRAVLJA: Čist ga slečva. Prjela ga bom, ti mu boš mencala jajca. Pomagal mu bo, boš vidla. Zbudu se bo. Tak kojn se vedno zbudi ...

MARLA: Zbledlo se ti je. Nehi, pust ga pr mir. Gleda me, a vidiš ...

MRAVLJA: Naj gleda. Oči so za štetje, štel bo najine orgazme. Prid!

MARLA: Pust me! Ti pa deli z njim kar hočeš, jaz sem z njim opravla. Počak! Kaj pa če ni mrtu?

MRAVLJA: Je, brez skrbi, sam pohitva, da ne bo spremenu barve in otrpnu. Kam greš, počak me, neki ti morm povedat. Mogoče sem jaz kriva, da je Majzl mrtu, das ti trdn spala ... V flašo sem neki vsula, pol ...

MARLA: Ne zajebavi! Jaz ne morm več, mislila sem, da bom s tem, kar vidim in čutim lahk tud živela. Ampak ni tko. Ko zgrabiš zares, crkneš. Ven grem!

MRAVLJA: Počak! Prid sem! Molt morva!

MRAVLJA položi glavo v Majzlovo mednožje in jo dviga gorindol. MARLA ihti, nato se sklóni in boža Majzlove lase.

MARLA: Kako si lep, kako si lep ...

MRAVLJA: A je trd, a je trd ...

MARLA: Kako si moj, kako si moj ...

MRAVLJA: A ga lahk požrem, a ga lahk požrem ...

MARLA: Ti si kriva, ti si kriva ...

MRAVLJA dvigne glavo, kleči: Zgodl se je, zgodl se je ... Roko potisne v hlače, šari po mednožju, potegne roko iz pasu, dvigne Majzlovo glavo in s krvavimi prsti riše po njegovem obrazu, Majzl ima Jokerjev nasmešek iz Batmana, zareži se in spet seže v svoje mednožje.

12. Pridejo brezdomoci in skvoterji. Razposajeni so. Muzika.

GLAVCA: Čudn diši.

MANEKENKA: Po kavsu. Men se tko zdi.

GLAVCA: Če si ti zravn, potem smrdi.

MANEKENKA: Nehi! In zresn se.

SKVOT: Tam so. Pogledu bom.

CIGO: Majzl je tko rdeč. Krvav! In ne diha, čist otrpnu je, neki je narobe.

PRDEC: Stisnlo ga je. Pijača je velik kurc, jaz to dobr vem.

CIGO: Ne ser! Zgin od tu!

SKVOT: Punci sta pijani ko kravi.

PRDEC: Med kravama je tud krvav vol. Neki se je res zgodl!

RINK: Pejd u pizdo materino s tem tvojim ugibanjem. Zbudte ludi!

GLAVCA: Z vodo al z brco?

RINK: Zbudte jih!

CIGO: Se že prebujata.

MANEKENKA: Kaj pa Majzl, kaj dela?

ŽENSKA: Dovolite, bom jaz pogledala! *Se prikaže iz skrivališča, počasi se povzpne na pisto, se nagne nad Majzlovo telo, odloži kovček in podrži njegovo roko.*

MOŠKI pride: Je mrtev? Od česa je umrl? Telo je čisto, ničesar ni na njem.

ŽENSKA: Od srčne kapi.

MOŠKI: Kako to veš?

ŽENSKA: Ker sem zdravnica.

MOŠKI: Vem, da si, ampak zakaj je umrl od kapi.

ŽENSKA: Srce. Ustavilo se je. Mogoče premalo krvi ... Mogoče slabo življenje, preveč alkohola.

SKVOT: Kdo sta? Je to vajin bazen? Vajina voda? Ustrana?

MOŠKI: Moja voda. Najino je?

MARLA vstane: Mama!

ŽENSKA: Marla! Poslovna partnerja sva, naj ti razložim ...

MARLA: Poslovna partnerja? Partnerja, ki se dotikata, ki se na ulici skoraj poljubljata, ki se sprehajata z roki v roki? Fukpartnerja, kaj!

ŽENSKA: Groba si. Tvoj jezik grozen. Raje se ubijem, kot da tako govorim. Takšne besede nikomur ne koristijo. Še najmanj pa tebi. Kakšna škoda, da nisi fant!

MARLA: Mama, a fotr ve, da ga biksaš?

ŽENSKA: Ne. Gre za poslovne stvari. Očeta ne bi brigale.

MARLA: Bi, bi! Še posebi bi gaanimalo ...

MOŠKI: Nekaj novega sva si zamislila, nekaj nepokvarjenega.

MARLA: A ste ga slišal, seronjo! Neki nepokvarjenga. Sama pa smrdita od pokvarjenosti. Dajta no mir, zresnta se in povejta, kaj počneta tukile. Tu je naš plac!

ŽENSKA: Odpirava novo cerkev.

MARLA: Vauuu! Nova cerkev! Še eno faroško srajne več!

ŽENSKA: Izbiraj besede, Marla!

RINK: Ne smeši učene gospe. A je to res tvoja tastara?

MARLA: Res.

GNILOBA: Če je ona ddddohtarca, sem jaz tttoplovodar. A ne vidte, kako zgleda, mal jo tud zanaša ...

RINK: Kdo si pa ti?

MOŠKI: Partner.

CIGO: Ne ga srat, stari, tem tko prtegnu!

MARLA: Pust ga! Razložta svojo cerkev!

ŽENSKA: Pred temi ljudmi nikoli.

PRDEC: To je tvoja mama! Rajš se pišem drek, ko da mam tako mater!

GNILOBA: Pppprdec, kaka pa je razlika med tvojim imenom in ddddrekom! Oba smrdita, a!

MARLA: Psst! Počakte, ne se zezat! A bi razložla, prosim, kaj prinaša vajina nova cerkev!

MOŠKI: Dovolite, bom jaz razložil ...

ŽENSKA: Ne. Vse boš pomešal, poznam te.

MOŠKI: Spomin je moje glavno orožje. S to gospo sva se odločila, da bom popravil napake, ki sem jih storil v preteklosti. Izgubil sem družino, zapravil tovarno. A nista to dovolj močna argumenta, da človek začne znova? A nimam pravice, da popravim škodo ...

MARLA: Skrajšaj tole! Mamo ti jebem!

ŽENSKA: Marla!

MRAVLJA: Umir se, Marlca!

MOŠKI: S tvojo mamo sva ugotovila, da sva v življenju naredila nekaj napačnih korakov in da je zdaj skrajni čas, da jih popraviva. Zato ustanavljava novo cerkev, iščeva novega boga, ki bo dostopen vsem, pravičen do vseh, enak vsem, dober za vse. V sebi sva našla vero vseh ver, boga vseh bogov, gre za pokoro, če me razumete, odprla sva novi servis ...

MARLA: Ne razumem!

ŽENSKA: Ali lahko jaz pojasnim?

CIGO: Kar dajte, gospa!

RINK: Na kratk, prosim!

ŽENSKA: Odpri kovček!

MOŠKI vzame kovček in ga odpre. Iz njega potegne transparent, z ŽENSKO ga raztegneta. Na njem napis: KRST NOVE VERE! VSTANI **TI** V MENI! BOG IN **TI** NE ŽIVITA ZAMAN!

ŽENSKA: Zamenjaj! Velikega, prosim!

MOŠKI zviije transparent, iz kovčka vzame novega. Na njem piše *PODLOŽEN V SLUŽBI NOVEGA BOGA! POIŠČI V SEBI SVOJEGA BOGA! **TI** SI NAŠ BOG!* Na transparentu je slika krožnika, obloženega s špageti.

ŽENSKA: To je bistvo najinega početja. Je razumljivo?

MARLA: A bo treba tole plačat?

MOŠKI: Seveda.

ŽENSKA: Ne bo treba, ljubica moja. Midva sva le poslanca nove vere, midva jo razglašava zastonj, čisto zastonj.

GLAVCA: Zastonj? Noben servis ne dela zastonj.

MARLA: In kako razglašata svojo vero?

MOŠKI: S tole posvečeno vodo.

MARLA: V bazenu je posvečena voda? Mi smo pa scal v bazen!

GLAVCA: Kaj me gledaš! Jaz sem scal mim.

CIGO: Dost mam tega! Pospravta to pizdarijo, poskrbet mormo za Majzla.

MRAVLJA: Prepozn!

ŽENSKA: Trenutek. Ali sva bila dovolj prepričljiva? Bova lahko ostala tu?

MARLA: Ti si čist zmešana. Ne morš s tem ostat tukile.

MOŠKI: Ponoči bi šlo?

MARLA: Niti ponoč, kje pa, takrat smo najblj aktivni.

ŽENSKA: Kaj sploh delate, Marla?

MARLA: Velik stvari, o nas bosta še velik slišala, ko bo zapokal, ko bomo zajuckal, ko bomo pršli na cesto, boš vidla in čutla, kdo smo.

MOŠKI: Ampak tovarna je moja?

MARLA: Ne ga srat, a maš kake papirje!

MOŠKI: Tu jih nimam. Prisežem.

CIGO: Pol si se pa zbudu, spoki se od tu.

RINK: Marla, tole mi ni všeč. Trije različni interesi na enem placu, zdi se mi, da gre vse v maloro. Preselmo se.

MARLA: As znoru! Nikamor ne gremo. Drugi bojo šli.

SKVOT: Premislmo, počakmo na Francija, mogoče je kaj najdu za nas.

MARLA: Francija? Njega sem odpisala.

CIGO: Kaj bomo naredl z Majzlom?

MANEKENKA: Ti pa tvoj Majzl, v vodo ga daj!

MARLA: Daj mi transparent, mama, povil ga bomo in odnesl na pokopališe.

GLAVCA: Smrt bo treba prjavit.

MARLA: Saj jo bomo, počaki, kam se mudi! Daj transparent, sem rekla.

MOŠKI: Niti pod razno.

MARLA: Rink!

RINK in SKVOT vzameta velik transparent, manjšega pustita. MARLA, MRAVLJA in MANEKENKA zavijejo Majzlovo truplo.

MARLA: Zdaj pa k posvečeni vodi. Mravlca, na, tlele maš nož, prerež plastiko, da bo posvečen izteklo. Ko vode ne bo več, tudi vaju ne bo več, a sta me razumela. Zgint bosta morala. Tu je naš plac, naša postaja, naš dom, naše sveto zavetišče.

MRAVLJA zapiči nož v plastiko. Voda odteka. Zasliši se hrum množice.

MARLA: Tale voda bo tudi za nas poseben signal. Pomen, da mormo kočno začet, dost časa smo porabl za priprave, dost časa smo zapravl za kregarijo, začet bo treba drgač, bolj ostro, nobenga kompromisa več. Ko pride Franci, bomo sestavl plan našga dela, povabl bomo Cigota in njegove in rekl, naj se nam pridružjo, če ne, jih bomo spodil, mislim, da je zdaj čas za akcijo. Dost mam sprenevedanja in eksperimentiranja sama s sabo! Naše akcije odpora bomo štel s trupli. Spreobrnila se bom, čist, ne morm pomagat, tko sem se odločla. In tlele so nove izkaznce. Jih vrže.

CIGO: Pridružil se vam bomo. A ne zarad teh legitimacij. Ta kurčev papir je edina stvar, ki ste jo uresničil, vse drugo - marš pa taka Marijina družba! Z vam bomo šli, ker ste iste riti ko mi.

ŽENSKA: Trupla boste šтели! Marla, kdo si, v monstrum si se spremenila!

MARLA: Točn. V Majzla, mama, v tegale mrtveca sem se spremenila.

MOŠKI: Ta je pa dobra. Takšne vere pa še ni bilo. Ali slišite? Psssst! Mir! Premolk.

MARLA: Ja. Nekdo je pred vrati. A bojo not udril, al kaj, tak šundr nenadoma. Pa še noč je. Poglejte, kaj je.

13. Prideta FRANC in MALA. Vesela, morda nekoliko nervozna. Hrum zvona.

FRANC: A se nič ne bojite! A ne slišete? Grozn folk je pred vrati. Pravjo, da so plačal, notr pa ne morjo. Kaj je za en hudič tole, spet ste brez mene barantal, prekleta banda. Marla ... Pardon! Gospa, to je vaše maslo, kaj!

MARLA: Folk? Kašen folk! Nobene veze nimam s tem. Mama!

ŽENSKA: Midva ... Midva sva jih naročila, najini novi verniki. Odpre računalnik.

MOŠKI: In plačali so. Koliko pa je ljudi?

MALA: Dost, sto, dvesto, kaj pa vem, tristo, nisem štela. Kdo sta tipa? Polcaja? Marla, ju poznaš ...

MARLA: Moja mama. In njen tip ... Kaj vas še zanima?

FRANC: Bazen ste tud spustl?

MARLA: Tud.

PRDEC: Z velikim veselem.

CIGO: In kaj bomo zdaj?

FRANC: Marla, izkaznce sva prnesla, prave izkaznice, z zvezdo in zublji, poglej, tuki pride fotka, tu podpis, tlele so kvadrтки za akcije, ki jih bo naredu naš član.

CIGO: Že spet te gnile izkaznce. A jih zuni zastonj talajo?

GLAVCA: As nor, akcije bomo zapisoval, da nas hiter razkrinkajo, čist blesav si.

FRANC: Dobr, dobr, oprost, da živim, bomo pa sam štemplal, vsak mesc, ko plačaš članarino, en štemplček, kvadrтков je točn dvanajst.

MARLA: Dren je vedno večji, kaj bomo naredl.

ŽENSKA: Spustite ljudi noter. Če ne, bom prijavila. Marla, vem, kdo je ugrabitelj. Zunaj že vedo, tudi mediji bodo kmalu izvedeli. Marla, spustite ljudi noter ...

MARLA: Si čist zmešana! Pol se tega folka nikol več ne znebimo. Pejte pogledat, če so vrata dobr zapahnjena. Nihče ne sme noter.

MOŠKI: Kaj pa ven? Lahko grem ven?

ŽENSKA: Marla! Spustite naju!

MARLA: Spustmo ju. Franci tis bil tazadn, odpri vrata, ampak naj hiter smukneta ven. Mama, ne zajebavi se, ven boš tekla, paz se, ne deli

neumnosti. Zadost jih je blo. Fotru bom povedala, s kom si bla, bod prepričana, boš vidla.

ŽENSKA: Tvoja volja, Marla, tudi jaz mu bom povedala, v kakšnem klubu si, tudi jaz mu bom povedala, brez skrbi, vse, tudi o tvojih kriminalnih dejanjih ...

MARLA: Odkod teb vse informacije? Kako me morš obsojat brez dokazov?

ŽENSKA: Še več vem o tebi, še več.

MARLA: Jaz vem več o teb, mama! A se hočeš prepričat? *Gre h kovinskemu sodu, dvigne torbico.* Mama, s fotrovim dnarjem sem ti jo kupila. A ti to veš? Se teb res vse totaln jebe?

ŽENSKA: Marla, tole ti moram razložiti ...

MOŠKI: Kaj boste s fantom?

MARLA: Dostojn ga bomo pokopal. Mi se bomo poslovil od njega, tko, kot je treba, brez skrbi, stari moj! *Vrže torbico v sod.*

MOŠKI: Ne verjamem.

ŽENSKA: Marlici lahko zaupaš. Greva. Marla, pridi z nama, bojim se, da se nama kaj zgodi, tvoji so videti zelo nevarni.

MARLA: Kdo ti je povedal?

ŽENSKA: Če nama odpreš, ti povem.

MARLA: Dobr, pejmo!

Slišati je hrum množice in razbijanje po železnih vratih. MARLA, MOŠKI in ŽENSKA stojijo na skrajnem robu piste. FRANC se pokrije z bazenom, za sabo potegne kovček, vključen računalnik in transparent.

ŽENSKA: Si še vedno prepričana, da z najinim servisom in najino božjo službo ne bo nič. Računala sem, da sva si izumila nekaj stvarnega, nekaj izvirnega, nekaj novega, univerzalno vero za vse ljudi na tem svetu, vero, ki bo prepovedala povedati vse, ki bo drugačna od drugih, ki bo enako naša, ki bo hrana! Ne moreš si predstavljati, kaj bi pomenila za našo državo.

MARLA: Mama, nehi, lepo te prosm. To ni zate! Ti si dohtarca, a se neb rajš s pacienti ukvarjala. Počas, počas, kje je Franci! Franci! Franci! Ni ga, a je spet kidnu. Frajer! Nič mu ne morm več zaupat. Adijo, mama, adijo, ko bom odprla, tečta, tečta kolk morta, potem bom hiter zaprla, a sliša. In nehi pit, mama!

MOŠKI: Odpri, punca, kaj čakaš! Če sem odkrit, mislil sem, da si lepša, vsaj tako lepa kot tvoja mama.

MARLA: Nehi, baraba, mamu ti jebem in tisto vajino torbico ...

ŽENSKA: Marla! Marla! Nehaj! Kako moreš ...

ŽENSKA se zapodi v MARLO, jo potisne s piste. MARLA pade, zavpije, zastoka. Po stopnicah k njej ŽENSKA in MOŠKI. Odprejo se vrata, vdre luč, hrum množice, luč ugasne. Prižge se medla luč, hrum množice pojenjuje. Osvetlitev piste.

SKVOT: Marla! Marla! Kje si? Se živčno ozira po drugih. Pejmo dol pogledat! Neki se je zgodl. Marla! Marlca! Skoč! s piste, drugi za njim.

Ostane MALA. Poišče FRANCA.

MALA: Kam si zbežu? Prid ven! Kje je Marla? Dolg je ni sem gor.

FRANC: Ni Marle, ni, ni, muca papala. Ni Marlce, ni, ni, muca papala.

MALA: A bova zdaj sama Franci? Tok si želim ...

FRANC: As vidla, z mamó je šla. Pokorno. Molče. Kdo bi si mislu, mnogo sem pričakoval, še več sem dubu.

MALA: Dubu? Kaj?

FRANC: Sebe, majke mi.

MALA: Kje so ostali? Poklič jih!

FRANC: Rink! Skvot! Mravla! Kje ste! Pridte gor! Na nov bomo začel. Marla je pobegnla z njima, kaj! Odgovorte!

Na pisto pridejo vsi, razen MARLE, ŽENSKE in MOŠKEGA.

SKVOT: Marla ni pobegnla, tam spodi je ostala, padla je, pol so jo še pohodl, čist so jo poteptal in men se zdi, da so spodi tud polcaji ...

MRAVLJA: Tis jo zadn vidu, a še živi.

SKVOT: Ne vem, ne morm točn rečt, odvlekl so jo ...

FRANC: Pridte k men! Pridte. A ste vidl, kam nas lahk tastar prpelejo? Na drug svet. S ste vidl njeno mater, kaj dela, ni čudn, da je Marla tko blesava. Moja tastara bi men pr prič zbila zobe, čeb ga tko sral. Vidte, pamet ni vse ...

MRAVLJA: Nehi nakladat!

FRANC: Pridte gor, vsi, tud vi, na nov bomo začel. Razdelu bom izkaznce in vsakmu dal dobr del. Sestavu sem dolgoročn plan in združl se bomo, nove ugrabitve bom napovedu, nove demonstracije, pregledal

bomo vse prazne bajte in fabrike, zdrkal bomo mest, častna, na nov bomo začel.

RINK: Ne, hvala.

CIGO: Tud jaz bom reku: ne, hvala. Ostal bom z Marlo. Men je ona ko ena peč.

MRAVLJA: Men tud. Zakaj se je to zgodl? Tko polna novih načrtov je bla, zdaj bi komi začel zares in še na nov se je zalubla. Tko drugačna se mi je zdela, tko s seboj zasvojen. Pejmo zdaj! Tle ne mormo ostat.

SKVOT: Prav mašm, kožo si mormo rešt!

FRANC: A neb mel minuto molka? Dve minutki. Za oba sem mislu ...

MALA: Ja, mejmo ...

MRAVLJA: Dajta mir! Zginta!

Odidejo. FRANC in MALA ostaneta sama.

MALA: Čist vse je propadl!

FRANC: Ni!

MALA: A bova tle ostala in se gledala?

FRANC: Ne. Na nov bova začela.

MALA: Kako? S čim?

FRANC: S temle. Pokaže na bazen in izpod njega potegne kovček.

MALA: Ne zastopm te.

FRANC odpre črn kovček, ven padejo flumastri in transparent: Prim to! Se ti že kaj sajna?

MALA: Mal. A bo šlo tole? Mislim, a boš biznis naredu s tega? Si ogleduje črke na transparentu, jih senči in debeli s flumastri.

FRANC: A nis vidla kolk folka je hotl notr po novo vero al kaj. Mal bova nadgradla tole, razvila bova novo teorijo o Bogu in začetku sveta. En kurc je menda že naredu eno novo vero: cerkev letečih špagetov al kaj že. Viš, ti boš mela blagajno, jaz bom tle gor neki po anglešk recitiru, to cuno bova raztegnla, zaflikala bazen, obesla križ in lep živlejne se lahk začne. Kaj pravš?

MALA: Kaj pa unadva, ki sta s tem začela?

FRANC: Nikol več ne bosta probala. Grevu stavt? Odpre drugi kovček. Unadva sta totaln mrtva. Skozinsko. A ti je neki jasn pr vsem tem. Bluzla sta, najbrž cel živlejne, po drug stran pa mela blazen načrt: hotla sta na lahk način dost zaslužiti. Tud midva bova mal bluzla in dost zaslužla.

MALA: Daj mi puso, Franci, tok ful si genialn. Res! Nism vedla, das tak as! *Ga poljubi.*

FRANC leže na posteljo, MALA privleče transparent, ga pokrije.

FRANC: A ti sploh veš, da sem, preden sem pršou v ta blesav želez, mel drgačno izbiro: lahk bi šel v Francijo protestirat, tud v Budimpešto je možn, al pa s tistim avtobusom v Irak ...

MALA: In si se odloču za ta želez. Zakaj?

FRANC: Zarad ... Zarad ... Zarad tebe, lubi. Če bi šel s kašno klapo v Italijo, bi me pregazl karabinjerji, če bi odpotval kam drugam, ne vem, v Irak al pa, ne vem, lahk bi se kaj čudnga zgodl z mano, zdaj sem tle pr teb in če se ne motim, bova bogata ne da bi s prstom mignla.

MALA: A si, Franci! Tazga, kos ti, še nisem srečala, tis tok drgačen od tadrugih, tok sem srečna s tabo, tok ... Daj mi enga lubčka, noter v usta, ga bom pojedla in nikol izplunla!

Se poljubljata. Sledi hitra zatemnitev. Ostane le modrikasta svetloba računalniškega ekrana.

14. Prazna pista in utripajoča svetloba iz računalnika. Iz ozadja se zaslišijo rezki kovinski zvoki. Uho jih prepozna: kot da bi se drgnilo železo ob železo, pločevina ob pločevino, kot da bi se podirala železna konstrukcija. V poltemi se zapraši: nosnice zaznajo prah. Iz svetlobe, ki prodira skoz gosto meglo prahu, počasi prihajata ŽENSKA in MARLA. V ozadju silhuete plesalcev. MARLA upravlja moderen samohoden invalidski voziček. Pokrita je z debelo, večbarvno odejo. Njen obraz je skremžen, v telo močno udarjajo kratki tonični krči.

MARLA obstoji, komaj izreče: Mama! Mama! Premolk. A veš ... Mojo smrt umiraš, mama ... Z nje zdrsi odeja, hoče jo potegniti nase. Ne more. Pppppomagi mi! Mama! Prosm!

ŽENSKA se ne ozre, z nogo vehementno zastre utripajoči ekran. Zatemnitev. Premolk.

Varianta

MOŠKI 1: Stop! Stop! Kamera! Zvok! Luč! Osvetlitev. Odlično! Za danes je dovolj. Hvala vsem. Jutri dopoldne nadaljujemo v zdravilišču: Marla v bazenu, Franci v ambulanti ... Kombi odpelje točno ob devetih. Lahko noč. In še nekaj! Jutri ekipa dobi še drugi del honorarja. Čao!

Plesna glasba.